XXXIV. ÉVFOLYAM, 23. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. JÚNIUS 8.

Ludas Matyi

NÉVNAP A HIVATALBAN

– Hiába magyaráztam, hogy én csak egy ügyfél vagyok, innom kellett az egészségére!

Balázs-Piri Balázs rajza

KEDVES LUDAS!

„EGYSZERI TÉRKÉPKÉSZITÉSI HOZZÁJÁRULÁS"

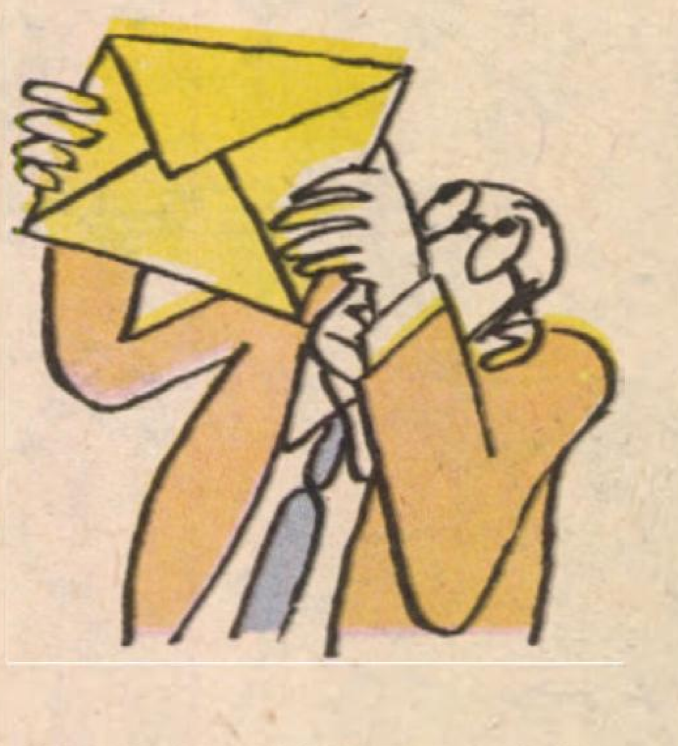
Tudom, hogy a papír nem jelent okvetlenül bürokráciát, és a bürokrácia nem mindig azonos a papírral. Mégis vannak papírok, amelyek mintegy megtestesítik a bürokrácia bonyolult fogalmát.

A napokban nekem is olyan papírt, azaz papírköteget hozott a posta, amelyben — úgy érzem — tetten értem a bürokráciát.

A vastag borítékot óvatosan nyitottam fel, hátha levélbomba, bár tudomásom szerint senkinek nincsen oka életemre törni, ám manapság jobb az óvatosság. A feladónak azonban oly gyönyörű magyar neve volt, hogy ez megnyugtatott. Fővárosi Kerületek Földhivatala Ingatlannyilvántartási és Földminősítő Osztálya. Arról értesítettek, hogy egy 1966 óta tulajdonomban levő harmincöt négyzetméter területű öröklakás, a papír szerint „osztatlan közös tulajdonban levő földrészlet" után ötven forint „egyszeri térképészeti költségtérítési hozzájárulás"-t vagyok köteles megfizetni.

No már most, én tudom, hogy rendnek kell lenni, be is fizetem az összeget, és elhiszem, hogy a lakásomról térképet készíteni elengedhetetlenül fontos dolog volt. Emellett személy szerint megbántani senkit nem akarok, mert tudom, hogy az okmányhalmaz készítői felsőbb utasításra, kifejezett hivatali kötelezettségüket teljesítették, de van, amit nem értek.

Nem értem, hogy 1966 óta, amióta Robert Kennedyt megölték, befejeződött a vietnami háború, Franco meghalt, Willy Brandt lemondott, Nixon úgyszintén, Peruban földrengés volt, leleplezték a

négyek bandáját, a palesztinok felelősséget vállaltak és nem vállaltak, a magyar labdarúgó-válogatott pedig bejutott a világbajnoki döntőbe, miért pont most kellett térképet készíteni az én lakáskámról? Nem értek továbbá — de hisz ez természetes is — a kapott papírcsomag szövegéből az ötven forinton kívül egy szót sem, mintha nem is magyarul írták volna, és őszintén szólva megbántva érzem magam, hogy nem kaptam egy példányt a térképből, legalább egy kis mellképet.

Mindenesetre köszönöm a Hivatalnak, hogy ezt a csodálatos dokumentumát a bürokráciának megküldték nekem, ígérem, kis házi múzeumom ékességeként őrzöm majd. Külön örülök, hogy az iratokat aláíró dolgozóknak személyesen is köszönetet mondhatok a papírosokért, mert úgy látszik, annyit már elértünk, hogy az ügyfél nem egy névtelen, rideg „Hivatallal" áll szemközt, hanem emberekkel, akik vállalják a felelősséget.

Köszönöm tehát elsősorban a „Határozat"-ot Káli Flórián hivatalvezetőnek sk. (ő ugyanis nem írta alá személyesen), a „Tulajdoni Lap I. rész" c. papírt pedig a történelmi nevű Bercsényi Miklósné kartársnőnek (hivatali beosztása, sajnos, megjelöletlen, ez bizonyos hiányérzetet keltett bennem, remélem, nem szabálytalanság), ők ugyanis körpecséttel is hitelesítették nevüket. Aztán köszönöm a „Tulajdoni Lap II. rész" c. iratot a pecsét hiányában nyilvánvalóan az előbbi kartársaknál alacsonyabb rangú Jóna Jánosnénak, aki készítette és Papp Julikának, aki ellenőrizte.

Egy dolog kelt csak rossz érzést bennem. Pepita színű pásztortilinkó legyek, ha az irathalmaz elkészítése nem került többe az ötven forintnál, amelyet rajtam ily gondosan behajtottak.

Soós András

BAKONY (LENNE) AZ ÉN CAMEMBERTEM

Mind az öt országos napilapban elolvastam a tudósítást az Országos Egészségnevelési Intézet és a Tejipari Vállalatok Trösztjének közösen megrendezett sajtótájékoztatójáról. Rámutattak, hogy egészségünk megóvása érdekében fokozott erőfeszítéseket kell tenni a tej- és tejtermékfogyasztás növeléséért. Annál is inkább — hangsúlyozták —, minthogy a tejtermék fogyasztást illetően lemaradtunk a nemzetközi összehasonlításban.

Szerettem volna segíteni abban, hogy valamit ledolgozzunk ebből a lemaradásból. Erre a célra, gondoltam, május 23-a a legalkalmasabb, utóvégre ezt nevezték ki Nemzetközi Tejnapnak. Nosza rajta, biztattam magam, nézzünk utána annak a tejterméknek. Hogy melyiknek? Ha Adynak Párizs volt az ő Bakonya, nekem a Bakony az én Camembertem. Nekem és annyi más bajtársamnak a Camembert-sajtot kedvelők között. Azaz csak lenne, ha — lenne. Mármint Bakony. Az üzletekben. Röstellem leírni d számot, hány üzletet jártam be ezen a Nemzetközi Tejnapon (miként hetek óta immár, a nem-nemzetközi és nem-tejnapokon is) azzal a nem titkolt céllal, hogy Bakony elnevezésű magyar Camembert sajtot vásároljak. Csak szónoki kérdésként teszem fel: kaptam-e? Hiszen az olvasó az eddigiekből — miként feltehetően, a saját tapasztalatából is, sajnos — már tudja: persze hogy nem kaptam.

A lemaradást nem tudtam behozni, mégcsak icipicit szűkíteni sem sikerült rajta. Legalábbis a Nemzetközi Tejnapon. Úgy látszik: Nemzetközi Sajtnapot is be kellene vezetni. Talán akkor... Vagy ha akkor sem, akkor hirdessék meg, legalább egy évben egyszer, a Nemzetközi Kapható Napot. S ha akkor is üres kézzel távozom a boltból, amidőn Bakony sajtot keresek, akkor... e pillanatban nincs új tippem, ezen majd akkor gondolkodom tovább.

Barabás Tamás

KÖZLEKEDÜNK ÉS PANASZKODUNK

1

A VÁLTOZÁS HADITITOK?

A Margit-híd átépítése miatt a menetrend szerint közlekedő 191-es autóbusz betétjárat megváltoztatta az útvonalát. Nem a változást kifogásolják az utasok, csak azt, hogy hadititok lett. Nem közlik sehol és az új megállókban nincs kinn az irányjelző. A vidéki, a külföldi, de még a budapesti utasok is eltévesztik az irányzékot, minthogy új megállóknál áll meg a busz és a sok kanyarban könnyű eltévedni.

Kovács Márton

1023 Bp., Apostol u. 17.

2

AHOL NINCS TÁBLA

Ha a Vörös Hadsereg útján halad az ember Budapestről kifelé gépkocsival, egyszerre csak szembeötlik a tábla: Nagykovácsi. Anélkül, hogy előzetesen bármilyen tábla jelezné a főváros határát, végét. Miért hiányzik mind a Budapest, mind a Budapest végét jelző tábla a Városhatár utca környékén az út jobb- és baloldaláról?

Utry Gábor

2094 Nagykovácsi, Kossuth L. u. 55/a.

3

AUTÓBUSZJEGY-AUTOMATA

A Keleti pu. érkezési oldalán buszjegyautomatát helyezett el a BKV. Legutóbb a rajta levő utasítás szerint bedobtam 3 db 1 forintost. Sajnos, sem jegyet nem adott, sem a pénzt nem adta vissza. Ezután a BKV közeli jegyárusító pavilonjában vettem két jegyet, s amikor az itt dolgozónak elmondtam kalandomat az automatával, elhárította: „Nem hozzám tartozik!" S folytatta: „Az előbb egy férfi kért 2 buszjegyet. Amikor átadtam neki a jegyet, nem adott érte pénzt, hanem arra biztatott, menjek az automatához és vegyem ki belőle a bennmaradt forintjait!" Érdekes automatizmus...

Rozsos József

1142 Bp., Szikszó park 5.

4

FÜLSÉRTŐ FÉKCSIKORGÁS

Budapesten jóformán egyetlen troli vagy autóbusz sem tud fülsértő fékcsikorgás nélkül megállni. A környezetvédelem egyik fontos feladata a zajártalmak elleni küzdelem, a BKV, vagy a busz- és troligyártó cég erről mitsem tud? Különösen kellemetlen a helyzet a 26-os, a 91-es és a 191-es buszok csikorgó fékjei miatt a Rajk László utca elején. Miért ítéli az utca lakóit arra a BKV, hogy állandóan kenetlen talicskák nyikorgását hallgassák?

Dr. Császár László

1136 Bp., Rajk László u. 10.

KUKAHŰSÉG

Hétlakásos, magántulajdonban levő ház Kispesten az Attila utca 65. A földszint 6. számú lakás bérlője — nem bírva már a ház szemetét —, évekkel ezelőtt különös tettre határozta el magát. A Köztisztasági Hivataltól kukát

igényelt, bérleti használatra.

A Díjbeszedő számláján ezentúl megjelent a havi nyolc forint, kukabérleti többlet, amit a bérlő zokszó nélkül fizetett.

Később szanálták az épületet. A bérlő telefonon kérte a Köztisztaságit, most már szüntessék meg a kukabérletet és kedvenc szeméttárolóját vegyék vissza. Kérése nem talált meghallgatásra, a szanálás viszont megtörtént. A bérlő új lakásba költözött. A bútorszállító kocsira felkerült a kuka is és átvándorolt a magántulajdonú házból az állami tulajdonúba. Szolgálata itt feleslegessé vált, mert hősünk új lakóhelyén az IKV gondoskodott szeméttárolóról.

Ám a Köztisztasági újabb telefon és levélkérelem ellenére sem vitte vissza a kukát.

Bérlőnk pedig — úgy kell annak, akinek a tisztaság a mániája! — változatlanul fizetheti a kuka 8 forintos bérleti díját. S ha négyszer-ötször költözik a lakó, esetenként a kukát is hurcolja magával?

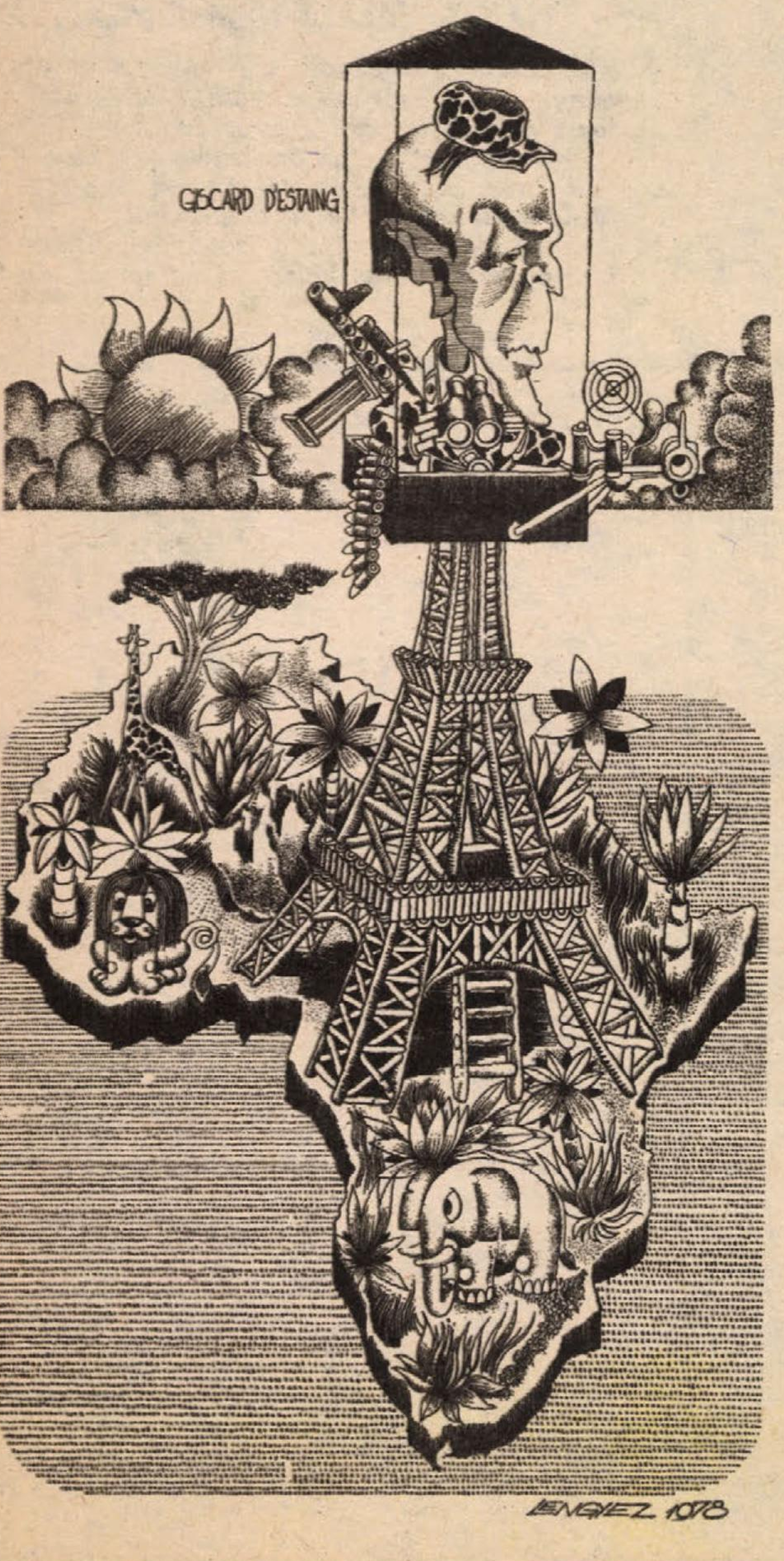
(f. i.)

AFRIKA '78

IDEGENFORGALOM

AZ ÖNKÉNTES CSENDŐR

KÍSÉRLETI OSZTÁLY

Az osztály lassan gyülekezett az érettségi találkozóra a Három Veréb étterem különtermében. Úgy jöttek be tizenötév távlatából az ajtón ezek a harminchárom-harmincnégy éves nők és férfiak, mintha ők is normális emberek lettek volna, és sohasem jártak volna a Buga Jakab Gimnázium kísérleti osztályába.

Aztán összejött a társaság, a hétdecis palackokból kiömlött a régi jókedv, az asztal végén pedig felállt a töpörödött osztályfőnök és megkérdezte:

— Na, hadd hallom gyerekek, ki mire vitte?!

A feltett kérdésre először az osztály szemefénye, Huplisch Mónika — időközben három gyerek háztartásbeli anyja — válaszolt, aki megnyert a gimnáziumban egy kerületi papírszalvétagyűjtő versenyt is. Felállt az összetolt asztalok tetejére, és eljárt egy olyan hibátlan verbunkost, amire elsőben végig csillagos ötöst kapott, mivel első évben a magyar katonaitánc-tagozatos osztály a Tánctudományi Intézetnek és a Honvédők Központi Kiegészítő Parancsnoksága Művészegyüttesének kísérleti alanya volt.

Aztán azt is elmondta Mónika, hogy érzése szerint ő már élete végéig kísérleti marad, mert hiába tanulta ki kísérletképpen a gimnáziumban a verbunkosok csínját-bínját, ha nem vették fel az egyetemre, kiesett a Ki mit tud? selejtezőjéből, s a férje szívéből, aki még ráadásul veri is, ha verbunkost ad elő otthon vacsora helyett.

Az osztályfőnök a hallottakra bólintott és elaludt, miközben legeslegújabb kísérleti osztályát látta maga előtt, ahol a gyerekek denevérfüggésben tanulják a koszinusz-tételt, meg mifenét.

Majd Debóra Sándor, az osztály izomembere — időközben két feleség férje — szólt, aki egyszer az iskolabulin megvert öt negyedikest is. Felült az asztalok tetejére lótuszülésbe, s kicsavart nyakkal megevett egy szál szegfűt, amiért másodikban az egész tantestület azt hitte róla, hogy világhírű lesz a porond világában, mivel második évben a jógatagozatos osztály a Magyar Fakírok Szövetségének és az Állami Füvészkert Lótuszvirág Nemesítő Telepének kísérleti alanya volt.

Aztán Sándor elmondta, hogy a vele folytatott kísérlet sem vált be, mert ez említett két intézmény csak importból csinált káderfejlesztést. Az Artistaképző Intézetben pedig tizenöt éve nem indult népművelés-lótuszülés szak, így a második felesége is kihívta hozzá az éjszakai ügyeletet, amikor tanulmányait gyakorolta a komód tetején.

Az osztályfőnök a hallottakra felébredt, s a következő tantestületi ülésre gondolt, ahol elő kívánta terjeszteni a legeslegújabb kísérleti oktatás lényegét, mármint azt, hogy a hetvenéves embereket újra iskolázzák be az első elemibe.

Ezután Troszka Bálint, az osztály ezermestere — időközben kettős állampolgár — adta elő referátumát, aki az Alkotó Ifjúság pályázat jegyében egyszer kiszabadította a gimi második emeleti fiú WC-jébe zárt folyosóügyeletes igazgatóhelyettest. Tízkilós gyári satut erősített az egyik asztalra, s hipp-hopp kireszelt hatvan kalapácsfejet, melyekért harmadikban politechnikából hetenként kapott egy ötöst, mivel harmadik évben a kalapácsfej-tagozatos osztály, az ütplusz egyes oktatás keretében, az Egyesült Bunkócska- és Reszeltkalapácsfejkészítő Gyár kísérleti alanya volt.

Aztán Bálint elmondta, hogy reszelt kalapácsfejet Alaszkától Yokohamáig, mint hajósinas, de egyik kikötői feleségénél se tudott beverni egy szöget a falba, s ezért teljesen selejtes embernek érzi magát, és beperelte a gimnáziumot a Jogi esetekben is, mert a kalapácsfej reszelés ma már nem életpálya még a brazil őserdők kalapácsfejkori indiánjai között sem.

Az osztályfőnök a hallottakra elhatározta, hogy a jövő tanévben olyan rózsakeresztes kísérletet hajt végre osztályán, amelytől minden kísérletező szellemű pedagógustársa elsárgul irigységből kifolyólag, arról nem is beszélve, hogy a diákjai hogy elszíneződnek majd az ÉLET-be kikerülve.

Végül Núth Péter, az osztály zsenije — időközben leszázalékolt — kért szót az érettségi találkozón, aki a fővárosban élő idegen szavak hetén is díszoklevelet nyert. Tizenhét nyelvcsalád százharminc nyelvjárásába foglalta össze mondanivalóját, amiért negyedikben ő írta az igazgató szerelmes leveleit az Ardennekbe, mivel negyedik évben a sumér helyesírás tagozatos osztály a Holt Nyelvek Rehabilitációs Klubjának kísérleti alanya volt.

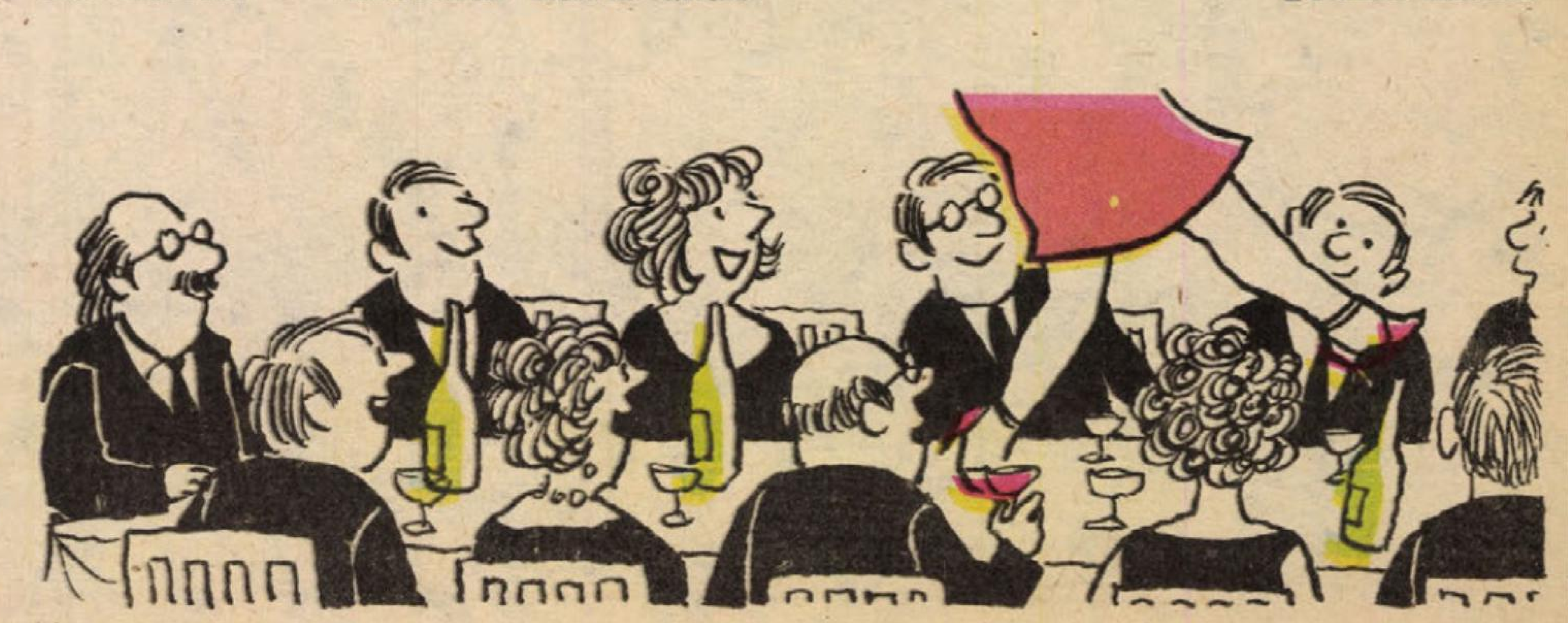
Aztán Péter elmondta, hogy sumérul, latinul és ógörögül ma már egy magyar hivatalban sem mehet előre a szamárlétrán, mert ezeken a helyeken egészen más nyelveket beszélnek, és a gimnáziumban tanult, szenvedő jövőidőben írt házassági hirdetéseire még a Skót-felföldről sem válaszolt senki.

Az osztályfőnök a hallottakra pszichológiai kísérletként elkezdett repkedni a különterem álmennyezete alatt, mert rájött, hogy a kísérleti történelemoktatást csak szárnyalva lehet művelni. Aztán kirepült az étterem szellőzőnyílásán, mint egy júniusi cserebogár.

Az érettségi találkozóra meghívott pályaválasztási szakember pedig kiosztott az osztálytársak között két bőrönd űrlapot, melyeken az osztállyal kísérletező intézmények és személyek ügyes kérdésekkel még tizenöt év távlatából is felmérhették, hogy kísérletük ezen a harmincegy magyar fiatalon nem vált be, de na bumm, hány és hány kallódó ember van még ma rajtuk kívül minálunk!

Aztán az osztálytársak is kihörpintették poharaikat, s úgy szétszéledtek a jövőbe, mintha nem is kísérletezett volna velük a magyar középoktatás soha.

Tormai László

– Én még a saját családomat is meggyűlölném, ha mint vásárló lépne be a boltba!

ALAPOS EMBER

Őszintén megmondom, eszem ágában sem volt házassági hirdetéseket olvasni. Parkettacsiszoló és falradírozó kisiparosok apróhirdetéseit böngésztem, mert otthonunk már olyan koszos, hogy nagy, nyári tatarozásra érett. De tekintetem a másik hasábra csúszott és amit láttam... barátaim, hát az lenyűgöző volt.

> **Életét minden szempontból rendezve,** teljesen független, elvált, 177 cm magas, 74 kg, arányos alkatú, izmos, megfelelő megjelenésű, zárkózott, nyersen őszinte stílusú, műegyetemi mérnök, zöldövezeti öröklakással megnősülne. Keres 30—35 év körüli, gyermektelen, lehetőleg értelmiségi családból származó, türelmes, idegileg, testileg egészséges, káros szenvedélyektől mentes, igazi feleség típust, elsősorban egyetemi, főiskolai végzettséggel. Kizárólag csinosnak, szépnek mondott, vitathatatlanul jó alakkal rendelkező nő írjon. — Külső megítélésben tapasztalt önkritika hiánya miatt, csalódás és időveszteség elkerülése végett lehetőleg teljes alakú fényképet kérek, lehetőleg tel. számmal és jellemző adatokkal. „Akarlak" N. jelige. a kiadóba.

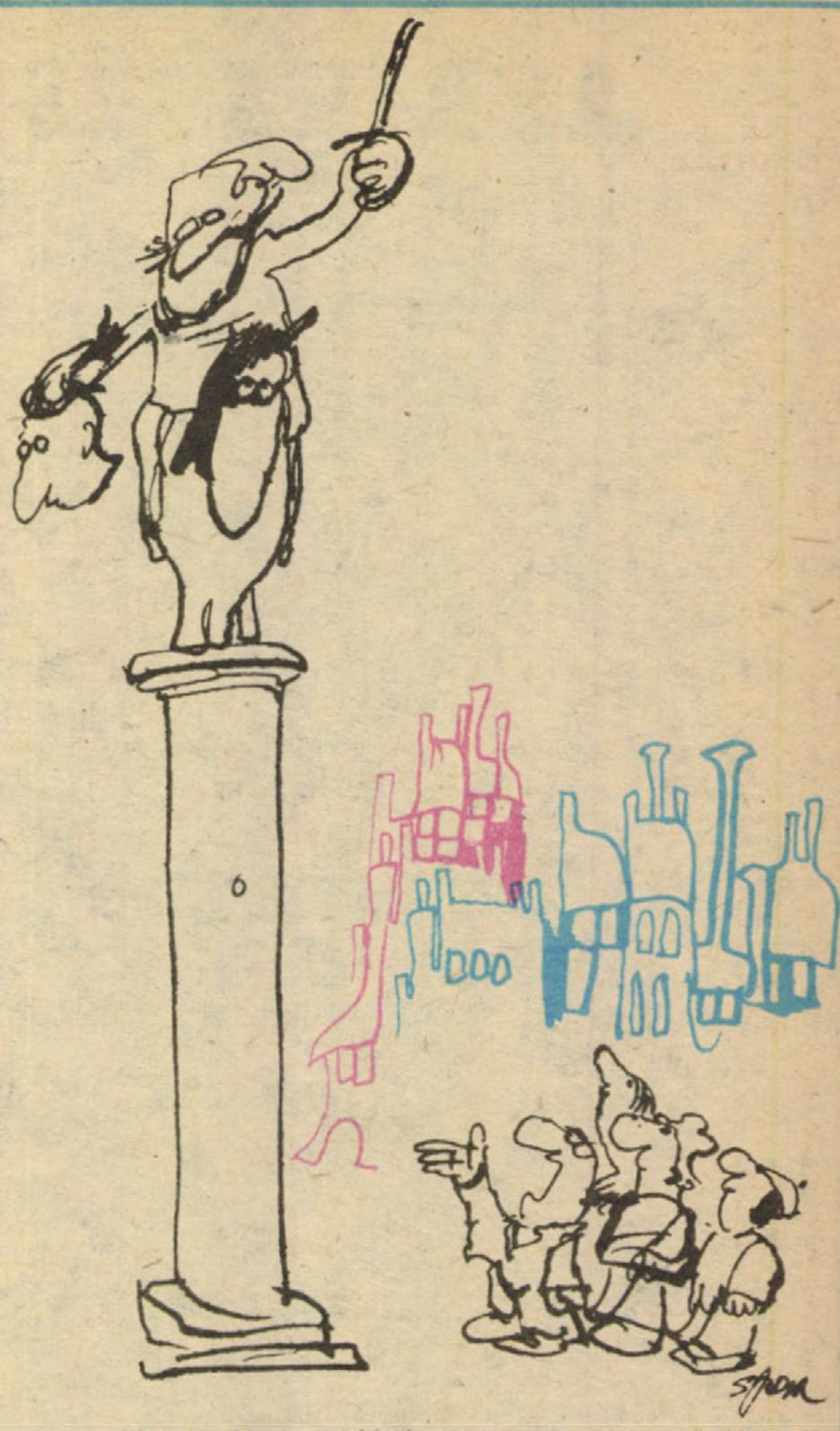
Ami azt illeti: nem lehet kicsinyes ember a mérnök úr. Ahogy nézem a hirdetést, egy ezrest kifizetett érte, vagy többet. És ahogy többször is elolvastam a vonzó és szívdobogtató felhívást, rájöttem, hogy a nyersen őszinte modor mögött mennyi bizalom és nagyvonalúság rejtőzik. Hiszen csak teljes alakú képet kér, holott mindannyian tudjuk, hogy a ruha sok mindent takarhat. Ő, nem, világért sem aktképre gondolok, annál sokkal többre. Ragaszkodhatott volna röntgenfelvételekhez is, a kerületi tüdőszűrő állomás leletéhez, EKG és EEG szalagokhoz, fogszakorvosi vizsgálathoz, pajzsmirigy, vese, máj scintigrammhoz. Továbbá nem kérte a főiskolai és egyetemi diploma, állami nyelvvizsga bizonyítvány fotókópiáját, nem ragaszkodik erkölcsi bizonyítványhoz, a munkahely és a lakóbizottság véleményéhez, nem kéri a legutolsó hónap fizetési szalagját sem. A káros szenvedélyektől is csak nagy általánosságban ír, nincsenek kikötései, nem kizáró ok, ha a hölgy kutyabarát, vagy nem kutyabarát, ha bélyeget gyűjt, ha minden este tornázik a tévére, ha szeretne május éjszakáján letépni minden orgonát és ha néha horkol.

El tudom képzelni, hogy a vonzó és megnyerő ajánlatot (arányos alkatú, műegyetemi mérnök, zöldövezeti öröklakással) tízezer szépnek, csinosnak mondott abszolút jóalakú harmincéves nő szívdobogva olvasta el, úgy érzi, hogy ezért a férfiért érdemes gyönyörű festetlen haját hosszúra növeszteni, érdemes ma estétől kezdve cseresznye helyett tejet inni, szakácskönyvet vásárolni és megtanulni palacsintát sütni, gombot felvarrni, a rádióban a Mindenki iskoláját és az osztályfőnöki órát meghallgatni, krimi helyett bibliát olvasni és egyáltalán türelmes és tökéletes feleséggé válni. Mert ki álmodhatna nagyszerűbb társról, mint a hetvennégy kilós, izmos, nyersen őszinte férfiúról, aki biztos védelem és támasz, aki az élet viharos tengerén megfontolt és rettenthetetlen hajóskapitány. Aki határozott és célratörő, aki csalódás és időveszteség nélkül kiáltja oda a választottnak: Akarlak.

Eszményi férfi, csodálatos férfi, majdnem tökéletes férfi. Csak egy picit feledékeny. A házassági hirdetésbe elfelejtette beleírni, hogy ő maga hány éves. Meg azt is, hogy ugyan, miért hagyta ott az első feleségét?

Fehér Klára

– Nemcsak a törökkel, hanem a saját főnökével is szembe mert szállni.

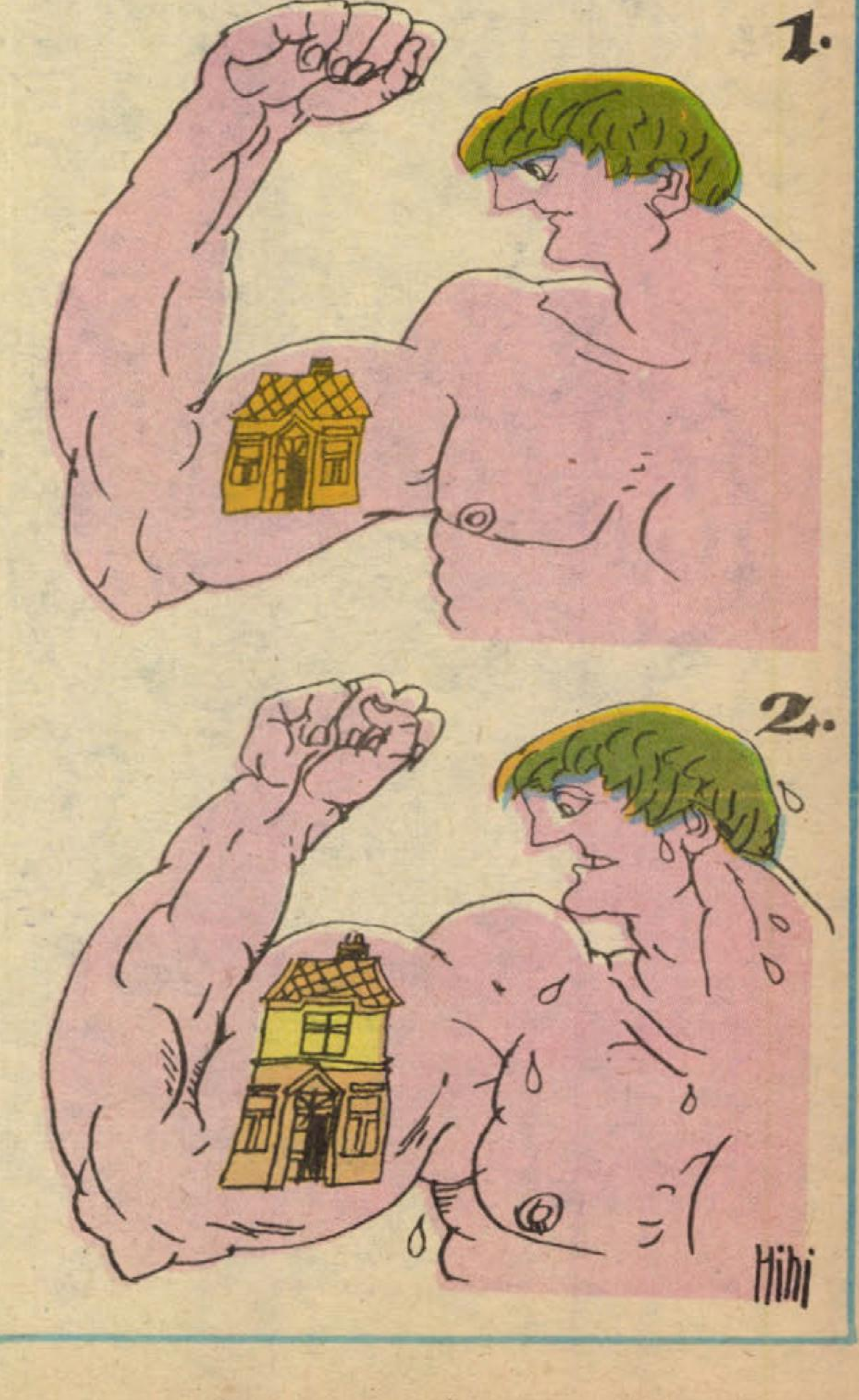
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

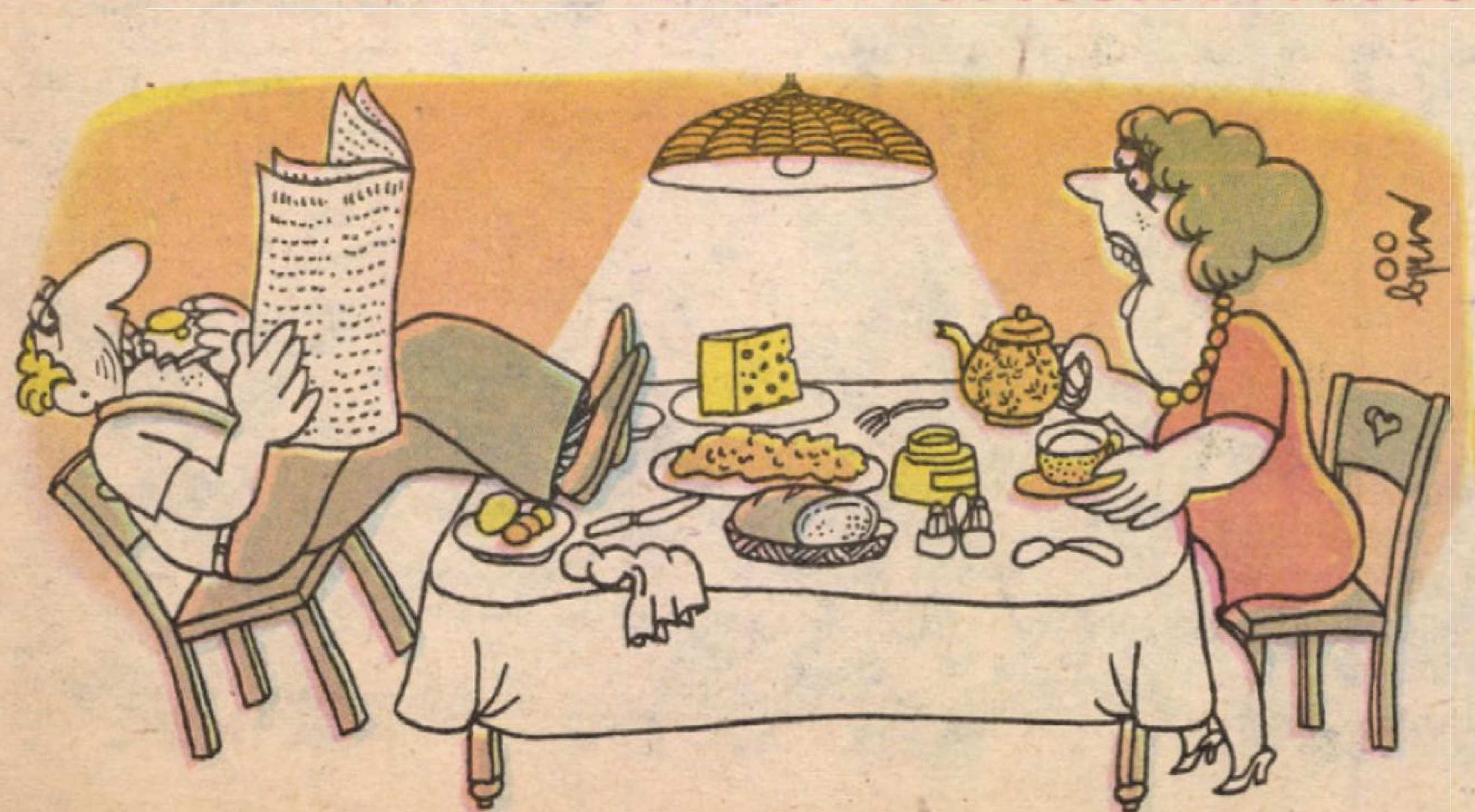
A beteg panaszkodik a fiatal, csinos ápolónőnek, hogy már napok óta rendes étel helyett állandóan szőlőcukrot kap.

— Higgye el, ez az ön érdekében van. S ha van még valami óhaja, kérem mondja el. Minden tőlem telhetőt megteszek.

— Jó — válaszolja a beteg —, akkor feküdjön mellém, és költse el velem az ebédet.

EMELETRÁÉPÍTÉS

– Az idegeimre mész azzal, fiam, hogy mindig az újságot bújod vacsorázás közben!...

ENSZ-KÖZGYŰLÉS A LESZERELÉSRŐL

HÁNY ÉVES A SZOBOR?

Hetvenéves a szobor.

Hetvenéves Vörösmarty Mihály szobra, a róla elnevezett téren. Honnan tudom? Egyik napilapunk megemlékezett a szobor hetvenedik születésnapjáról.

Mi szeretünk jubilálni. Megünnepeljük a születésnapokat, névnapokat. Van akinek több névnapja is van egy évben. Úgy látszik most már a szobrok is sorra kerülnek.

Milyen szép gondolat!

Már látom is magam előtt a képet. Kovács éjféltájban megy haza, kapatosan, fütyörészve. A felesége felriad és megkérdi:

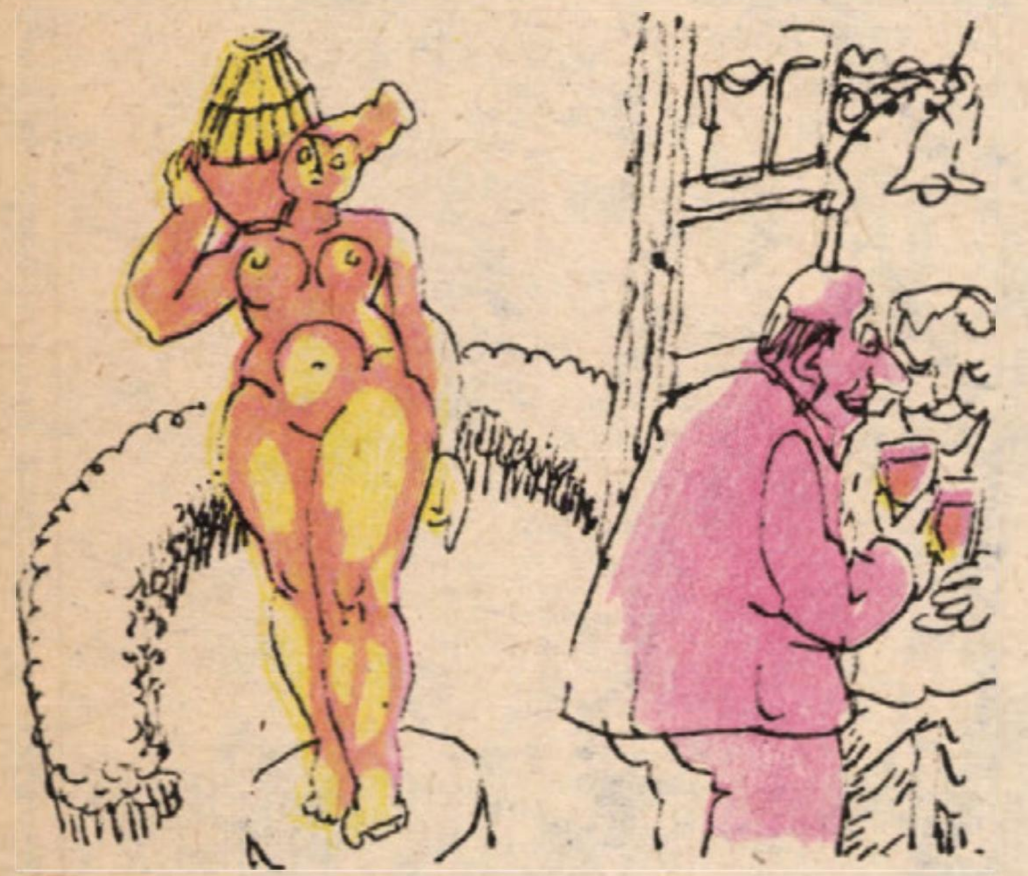
— Hol voltál mostanáig, Lajos?

Mire a férj:

— Tudod, az úgy volt, szívem, hogy a vállalatunk előtti téren áll egy szobor...

— Ne beszélj itt nekem összevissza! Azt mondd meg, hogy hol voltál?

— Azt magyarázom, de nem tudom elmondani, ha állandóan félbeszakítasz. A vállalatunk előtti téren van egy szobor. Megtudtuk, hogy most ötvenéves, de bizonyisten nem látszik annyinak, egészen jó formájú nő.

— Nő?!

— Igen. Nő. Egy izét, egy kriglit, illetve egy korsót tart a vállán. És teljesen meztelen.

— Arról beszélj, hol voltál!

— Mondom én, ha meghallgatsz. A szobor ötvenedik születésnapját ünnepeltük a Lila akác étteremben. Benne volt az újságban, hogy a nő, illetve a szobor ötvenéves... Azt mondja erre Géza, a műszaki osztályról: „Gyerekek, nekünk is meg kell emlékeznünk erről. Menjünk és piáljunk egyet. A szobor egészségére, meg a mi egészségünkre!"

Ünnepelni tudunk!

Gyorsan előszedtem egy lexikont és megállapítottam, hogy a ligeti Anonymus szobor (Ligeti Miklós alkotása) ugyancsak ebben az évben tölti be a hetvenötödik évét, mert 1903-ban állították fel. Vajon milyen lehetett ötéves korában? És mit csinált a szobor a huszonötödik születésnapján? Vajon emlékszik-e még rá? Lehet, hogy akkor is ott ült, lehajtott fejjel, kezében írószerszámmal.

A Köröndön négy szobor áll. Zrínyi Miklós szobra hetvenhat esztendős. Nem kerek évszám, de ez nem baj. A többi három szobor (Szondy György, Vak Bottyán, Balassi Bálint) még csak húszesztendős. Kölyök-szobrok a Zrínyi szoborhoz képest. 1958-ban állították fel őket. Az ő születésnapjukat is meg kellene ünnepelni. Ami jár, az jár.

És végül hadd mondjam el víziómat:

Arany János szobra ott áll a Nemzeti Múzeum előtt. A szobor két mellékalakja: Toldi Miklós és Piroska, Toldi szerelme. Egy éjszaka Arany János szobra lenéz és megdöbbenve látja, hogy csak Piroska van ott, Toldi hiányzik.

— Miklós hol van? — kérdi Arany János szobra Piroskától.

— Elment.

— Hova ment?

— Születésnapot ünnepelni. II. Rákóczi Ferenc szobra az idén lesz negyvenhárom esztendős.

— És rég ment el?

— Elég rég. De megígérte, hogy tizenegy óra körül itt lesz...

— Remélem is! Már nagyon megszoktalak benneteket, hogy mindig itt vagytok mellettem — mondja a szobor Arany János és megcsóválja a fejét. Aztán mozdulatlanná dermednek és várnak: vajon mikor jön meg Toldi Miklós a születésnapi muriból?

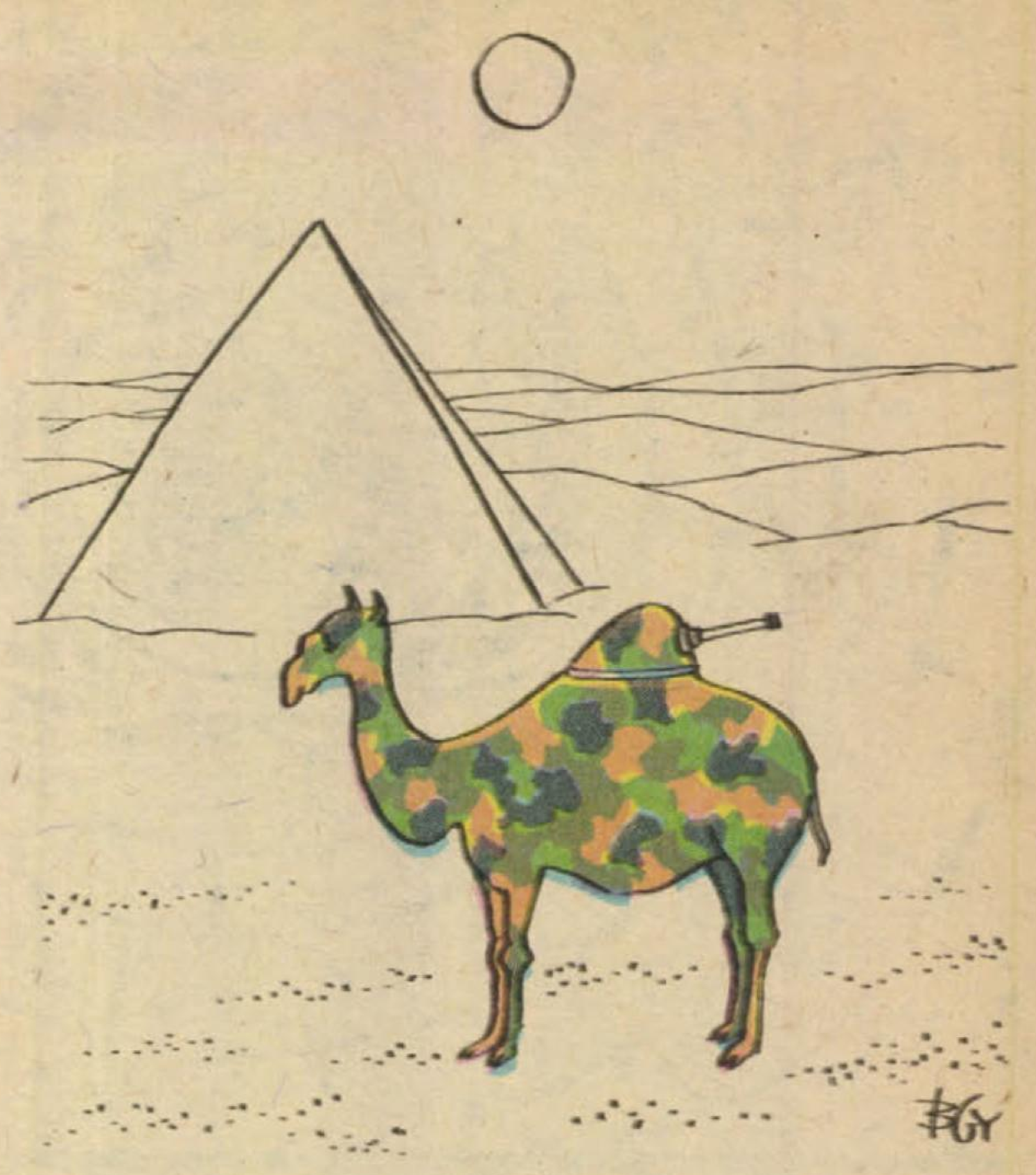
Mikes György

SZIMPOZION

A SIVATAG HADIHAJÓJA

SZÖSZÖCSKÉK

Vezércikk foglalkozik az italboltok félreeső helyiségeinek állapotával. A szerző megállapitja, hogy a megújúló panasz „olyan, mint a falrahányt borsó".

Hm. Vajon a panasz olyan, vagy az italbolt?

*

Azt mondja a jeles sportriporter, hogy „a csatár lövőcselt imitált".

*

A szóban forgó csatárnak aligha volt könnyű dolga. Igaz, nehezebb is lehetett volna, ha ráadásul a csel imitálását még utánoznia is kell.

*

A langyosakat kiköpi az Úr. De miért mindegyiket elém?

*

Nyilatkozik egy nyári kismama-ruhamodell tervezője. Hogy aszongya az olcsó ár vezette modellje megálmodásában. A mintegy két hónapig viselhető könnyű kis csacsiság ára ugyanis mindössze nyolcszáz forint.

Két hónapra nyolcszáz akkor sem éppen kevés, ha a ruhát a kisanyámnak veszem. Hát még, ha kismamának!

Erről jut eszembe: hogy a csudába magyarázzam meg egy magyarul tanuló külföldinek, hogy aki jó nő, az attól még rossz nő is lehet, a csinos csintalan, s hogy a kisanyám nem kismama?

*

Olvasom, hogy „a felkelők nem külföldi országból érkeztek Zaire-ba".

Bizonyára belföldi országból jöttek.

*

Szívós István verses kifakadása a magyar—jugoszláv pólómérkőzésen:

Nem tűröm el, Belamarics,
Hogy a vízbe belemeríts!

*

A napokban azt kérdezte egyik kedves nőismerősöm, miként csinálom, hogy nem öregszem. Szegénynek nem azt válaszoltam, hogy ő bezzeg igen, hisz lám, romlik a szeme, hanem ezt:

— Már olyan régóta vagyok fiatal, hogy arra a kevés időre már nem érdemes abbahagynom.

Timár György

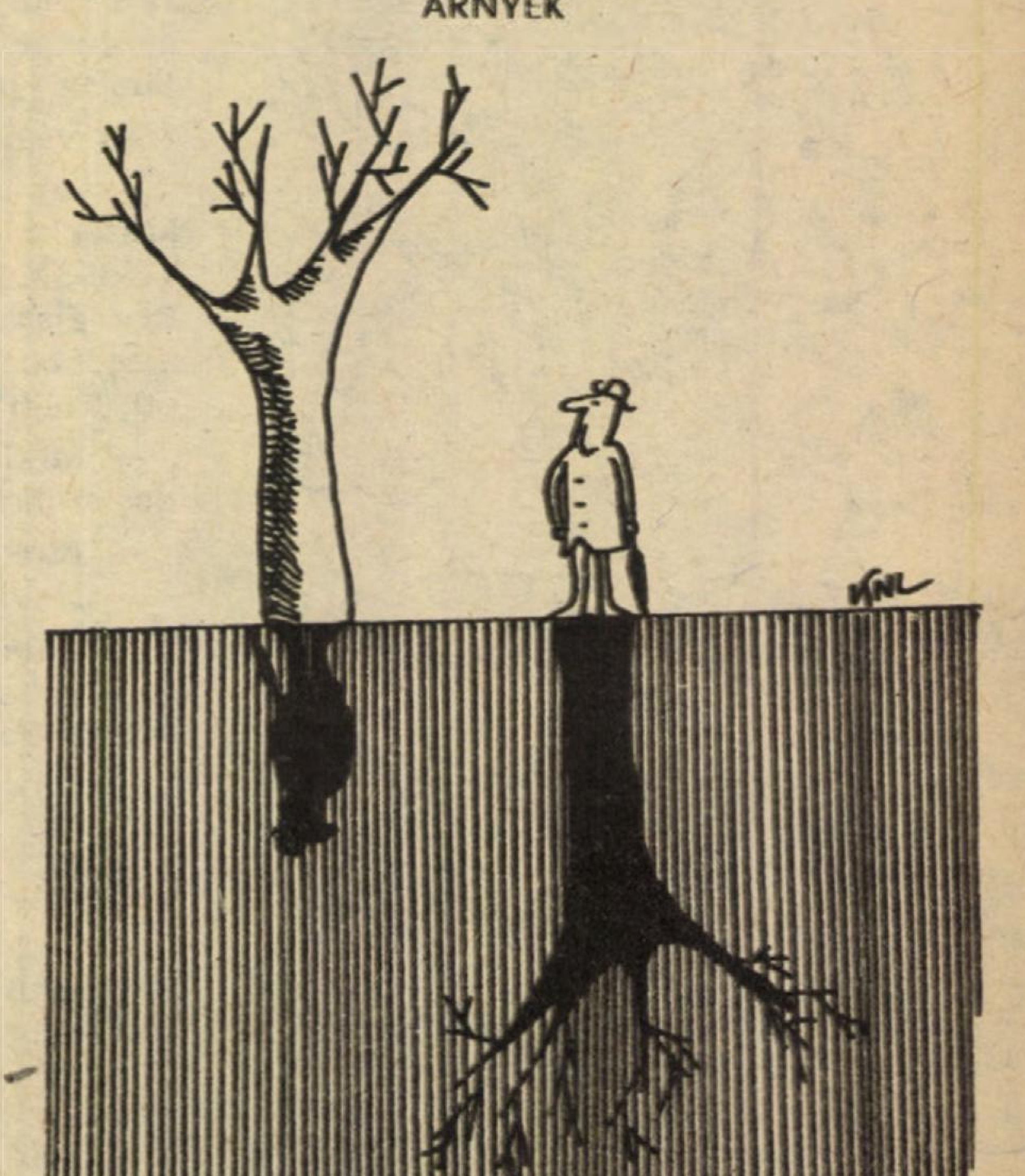

ÜGYES

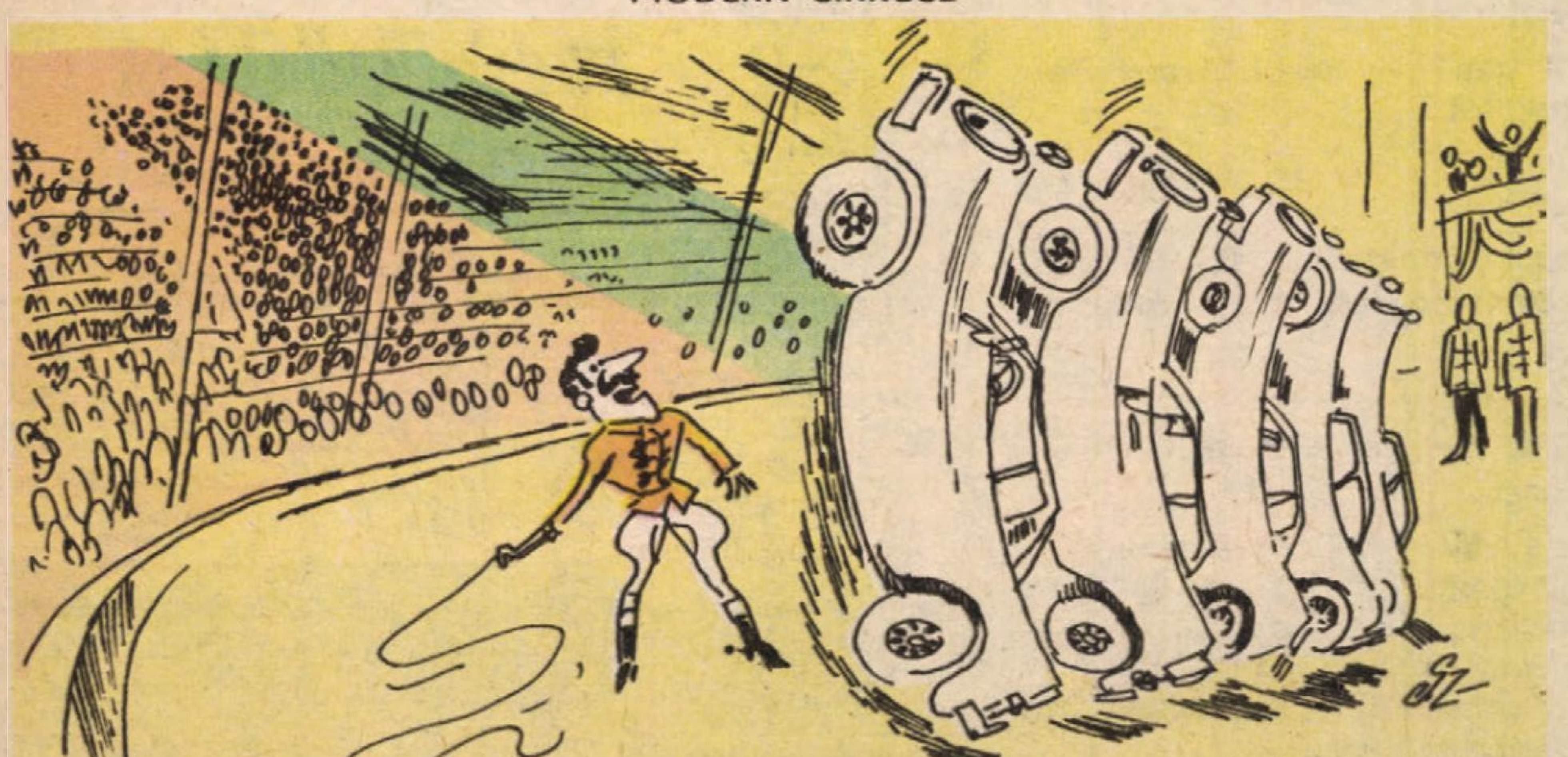

– Micike, elhoztam a prémiumot!

ÁRNYÉK

MODERN CIRKUSZ

– Vedd tudomásul, hogy elegem van a házaséletből!

– Megőrültél? Itt az erdőben?

NEM KÍVÁNT TÖRLENDŐ

(Feljegyzés a főszerkesztőhöz. Mint tudjuk, a magyar válogatott június 2-án játssza első világbajnoki mérkőzését. A mecscset követő számunkban természetesen foglalkoznunk kell ezzel az eseménnyel. Minthogy azonban a jelzett szám anyagát már ma — május 29-én — nyomdába kell adnunk, közvetítő megoldást javasolok. Csináljunk három kommentárt. Egyet győzelem, egyet vereség, egyet döntetlen esetére. Szedessük ki mindhármat a nyomdával. A fölöslegeset aztán az utolsó pillanatban kidobhatjuk a lapból Hódolatteljes tisztelettel.)

1. ALLELUJA!

Él még nemzetem istene! Kicsiny hazánk kicsiny labdarúgóinak dicsét dallom, s a perc irtózatos nagyszerűsége szorítva hat le keblemre. Mintha a sors kezembe adta volna a tárogatót, hogy eltárogassam a négy égszél felé: él magyar, áll Buda még, nem szült gyáva nyulat Barótnak párduca. Buenos Airesben nemes, férfias vetélkedő során agyonvágtuk, kiütöttük, leröhögtük a pályáról Argentína gigászait, kékmezes világklasszisokkal mostuk fel a River Plate stadion smaragdzöld gyepszőnyegét.

Argentínában... hej, Argentínában csókra várt a lány, de Argentínában puszit csak fiú kapott. A Nyíl, meg a Törő, meg a Kerék,

paprikás, papramorgós, papsapkás szittya gólok szilaj szerzői, a jó Mária áldja meg a léptüket. Hát nem volt hiába a négyesztendős bubujgatás, a követelményrendszer, a hókocogás, a kérdőjelek kiegyenesedtek, a felkiáltók bunkóvá peckesedtek, s ott csattantak mind szegény argentin focikulik hátán.

Argentína... Óh, Argentína elküldött a tripünre százhúszezer félvad gaucsót, s a pályára tizenegy egész vad indián félistent. De Pintér félvadabb tudott lenni a gaucsóknál és Zombori indiánabb a félisteneknél. Piciny ország piciny labdarúgói megrázták magukat, fejjel nőttek mindenki fölé, s joggal kiáltják a hódoló világ fülébe: nem addig a'! Felemelkedtünk Argentínában, akár a ledér lány rokolyája, senkinél se vagyunk csekélyebbek immáron.

Angliának van William Shakespeare-je, nekünk van Török Péterünk. Olaszországnak van Leonardo da Vincije, nekünk van Gujdár Sándorunk. Magyarországnak van Jancsó Miklósa, nekünk van Fazekas Lacikánk. Előre hát, aranylábú gyerekek! A futball kormányozza a világot, de a futballt mi kormányozzuk! Magyar—brazil határt... izé... döntőt!

2. NA BUMM!

Na, jön máma Krisztinkovics bácsi, a házmesterünk, látom piros a szeme.

— Jó reggelt, Krisztinkovics bácsi — mondom nekije. — Hogy-hogy piros a szeme?

— Hát — azt mondja —, tudja maga aztat. Hogy kaptunk az argentinoktól.

Ja, ja, kezdett már derengeni. Hogy megy ottan mostan valami. Fociznak a gyerekek, vagy mifene. Huszonkét srác rugdos másfél liter levegőt, amit egy bőrbe varrtak. Primitív egy passzió, az egyszer hétszentség. Mondom is nekije:

— Azért egyet se ríjon, Krisztinkovics bácsi, kikaptunk, hát kikaptunk, attól nem lesz drágább a kenyér. Arra gondoljon, hogy az Egyesült Tolókürt harminckilenc kapitalista országba exportál tranzisztoros pudvinkát. Meg, hogy a Nyúlgáti Tisztiház gyermekkórusa Japánban kilencvenhét koncerten nyafogta el az „Ingyombingyom"-ot. Ezek a mi sikereink!

— Jó, jó — azt mondja erre nekem Krisztinkovics bácsi. — De hát azért csak ciki, hogy bohócot csináltak belőlünk. Az a Kempes... az a Houseman... az a Gallego...

Mondom nekije:

— Tegye magát takaréklángra, Krisztinkovics bácsi. A magyar bohócok mindig is világhírűek voltak. Nekik van Kempesük, na bumm, nekünk volt Gerardunk. Nekik von Housemanjuk, nekünk volt Zolink. Nekik van Gallegojuk, nekünk volt Jancsi bohócunk.

Különben is lejtett a játékvezető és a képünkbe sütött a közönség. Hogy az a...

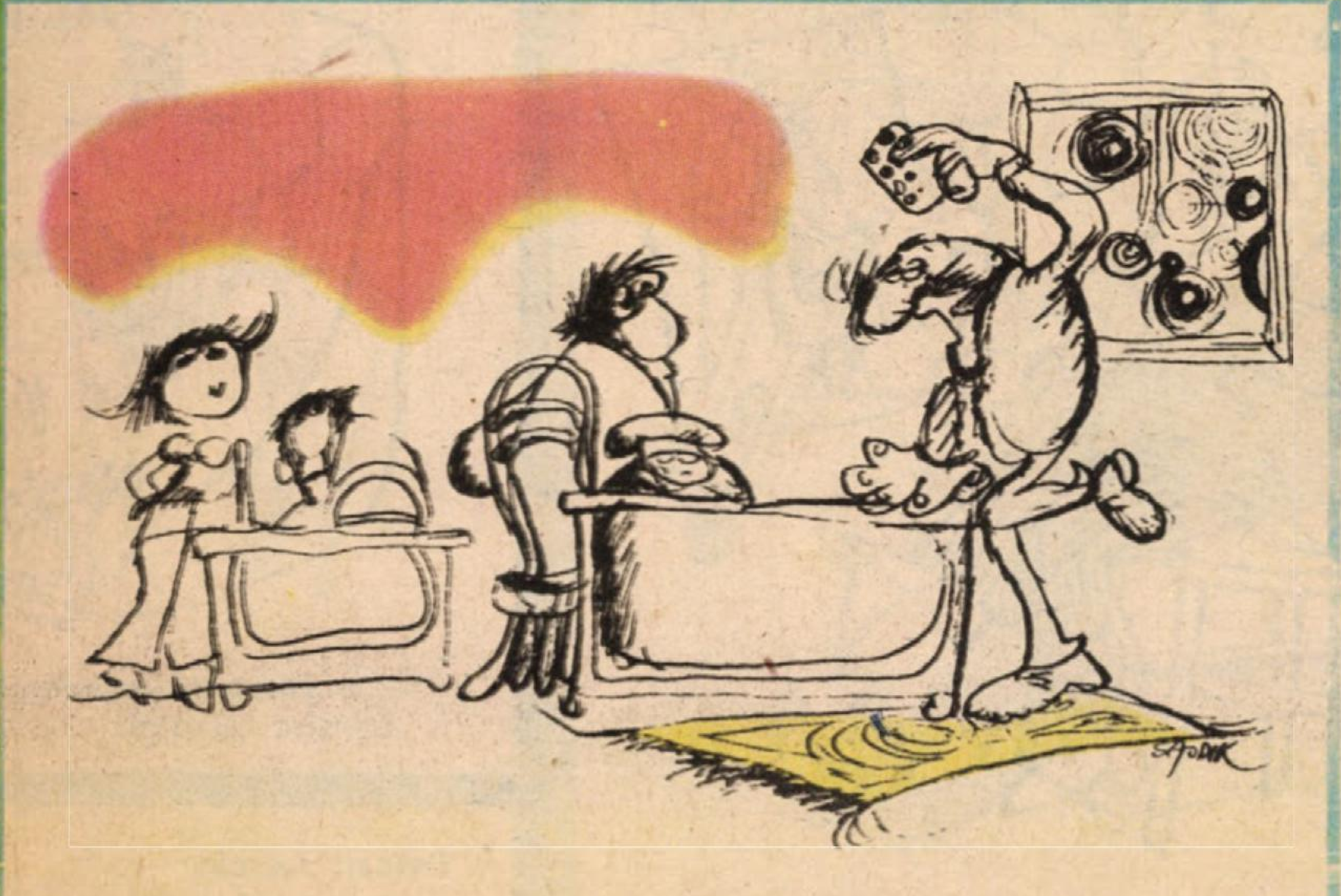
Ne tessék azt hinni... nem is sírok igazából. Csak beleröpülődzött a szemembe egy izé... egy bohóc...

3. SZÉP VOLT GRINGÓK!

Ég felé a sombrerókkal s a pörge kalapokkal! A Buenos Aires-i döntetlen az évszázados harcokban kovácsolódott, hagyományos argentin—magyar, indió—gringó barátság újabb szívbözzentő eredménye. És most előre legények közös erővel a válságok felé tántorgó olasz s a jobbra sodródó francia futball bástyáinak meghódítására!

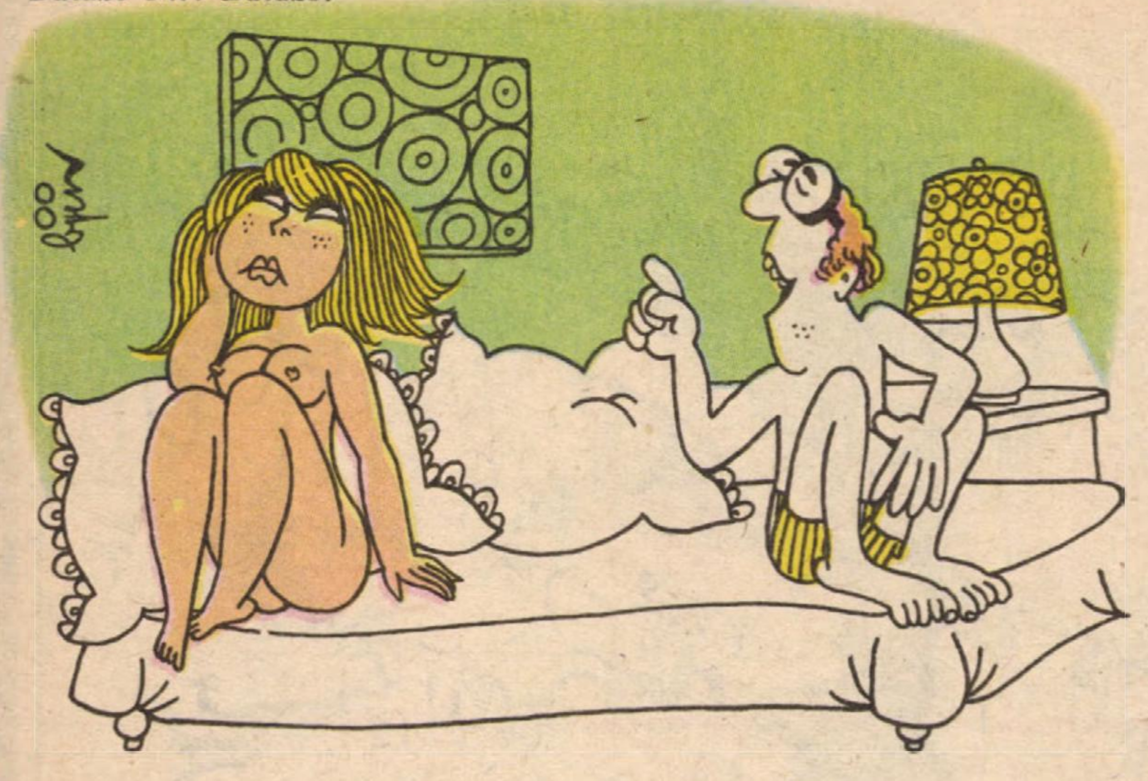
(Na, itt van! Vigye el az ördög, hát nem mind a három bennmaradt a lapban?!)

Peterdi Pál

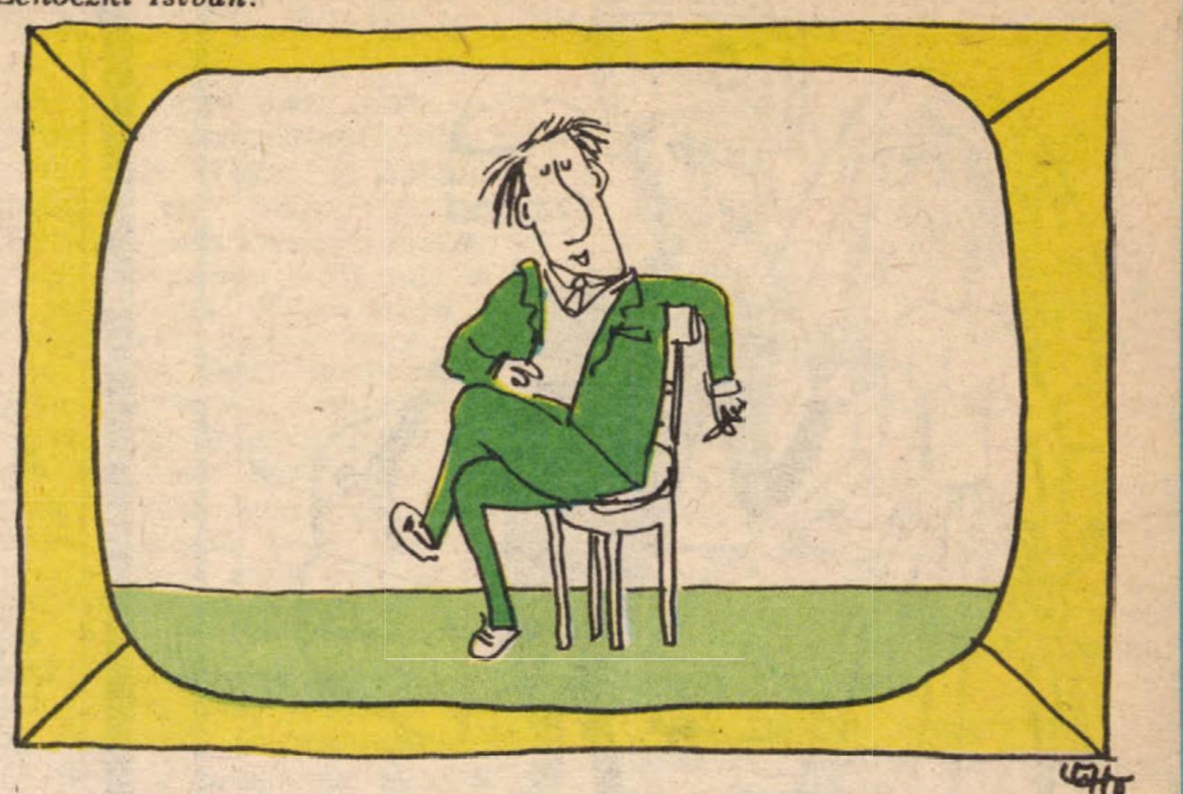
– Ha dühös vagyok, válasz előtt zsebszámológépen tízezerig számolok.

Balázs-Piri Balázs:

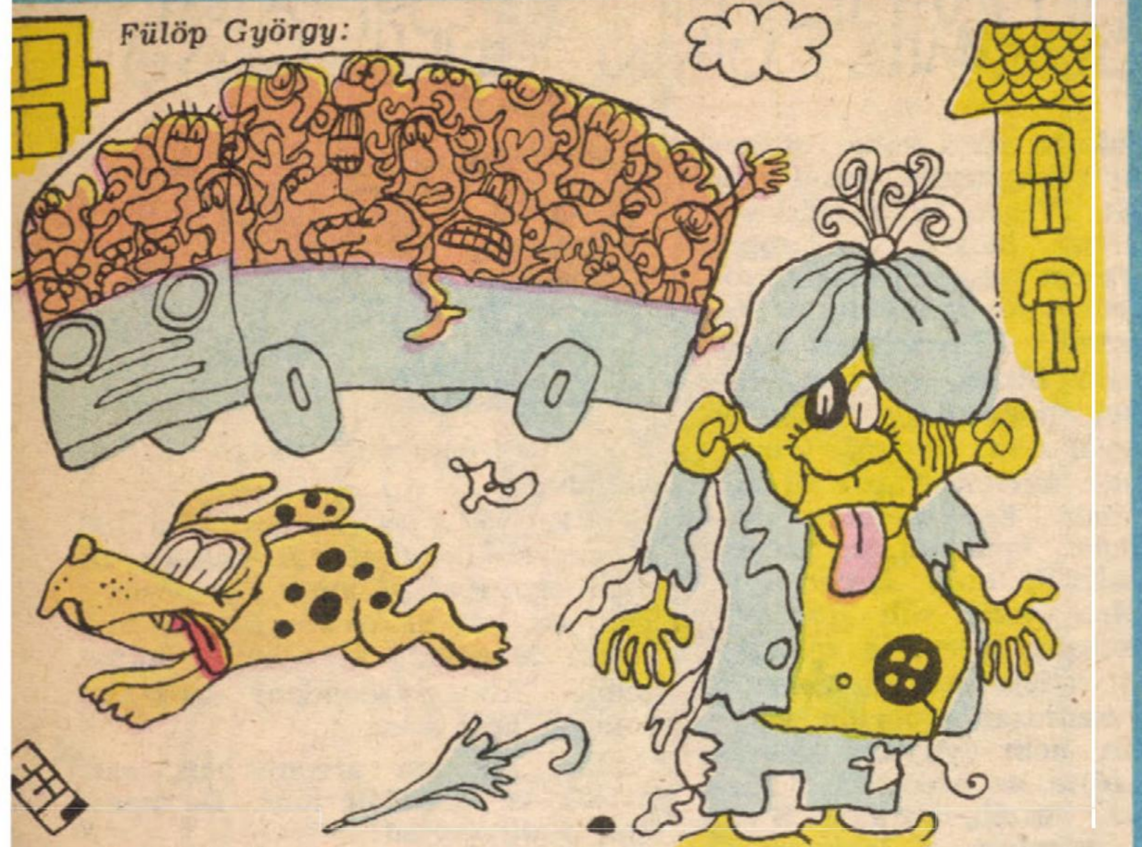
– Hogy milyen szép lehet egy lelki kapcsolat férfi és nő között.

Lehoczki István:

– Órákig tudnék mesélni azokról a pergő, szórakoztató műsorokról, amelyeket Amerikában láttam.

Fülöp György:

– Egy fakírról, aki nemcsak gombot varrt a hasára, de még részt vesz a tömegközlekedésben.

Peterdi Pál:

– Ez nálam nem fordulhat elő. Olyan dekoncentrált vagyok, hogy még sosem tudtam két dolgot egyszerre csinálni. Vagy ülök, vagy mesélek.

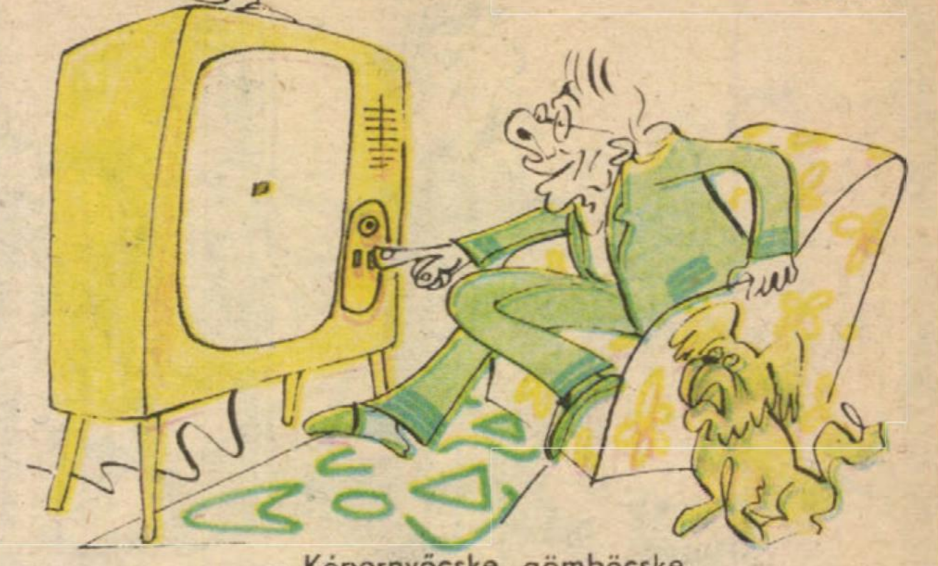
Galambos Szilveszter:

– Egy nagyszerű gyerekről, aki kilenc elhagyott szülőt nevelt fel egymaga.

Somogyi Pál:

– Eldicsekedném, hány bolond volt már az én családomban is.

Erdei Sándor:

– Képernyőcske, gömböcske, kikapcsol a gombocska.

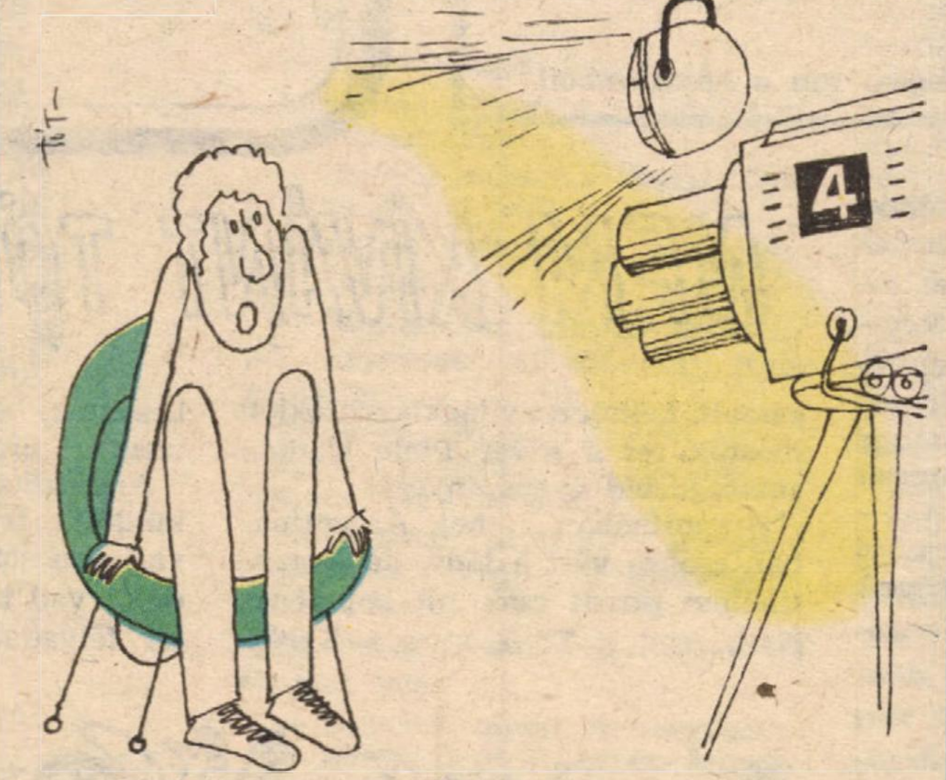
Selmeczi Tibor:

– A műsor végén, miután felsoroltam a teljes alkotógárdát, elmesélném azoknak a nevét is, akik nézték az adást.

Mikes György:

– Arról, hogy feltaláltam az elégedetlenség elleni csodaszert, és elégedett vagyok, hogy nem gyártják.

Tót Gyula:

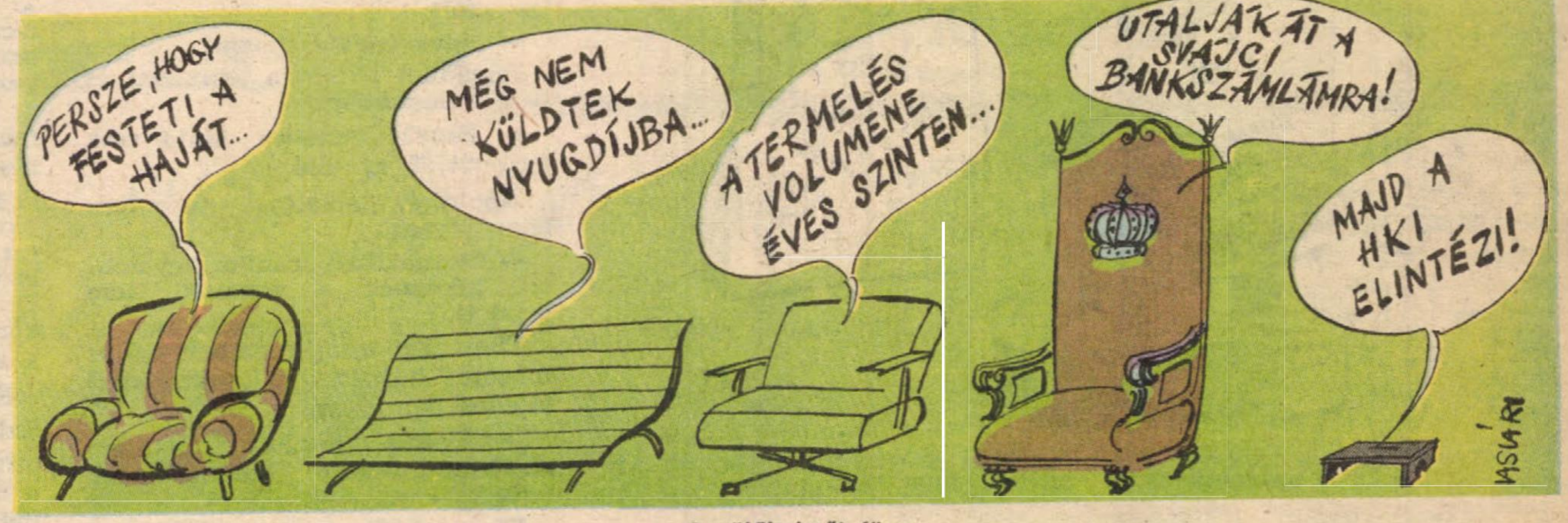
– Azokról a modern székekről, melyekben ülni nem lehet...

VITRAY TAMÁS kérdezi a Ludas Matyi munkatársaitól:

És önök miről mesélnének, ha csak ülhetnének?

Vasvári Anna:

– Az ülőhelytől függ.

Fotelban. Padon. Igazgatói székben. Trónon. Sámlin.

Barát József:

– A többi tízmillió csodabogárról.

Barabás Tamás:

– A mese akkor szep, ha hihetetlen: én tehát a mai fiataloknak mesélném, hogy egy színház renoválása nem szükségszerűen tart négy évig, és egy uszoda felújításának sem kell hat évig tartania.

Sólyom László:

– A leégés (anyagi leégés) elleni csodakenőcs feltalálójáról.

Hegedűs István:

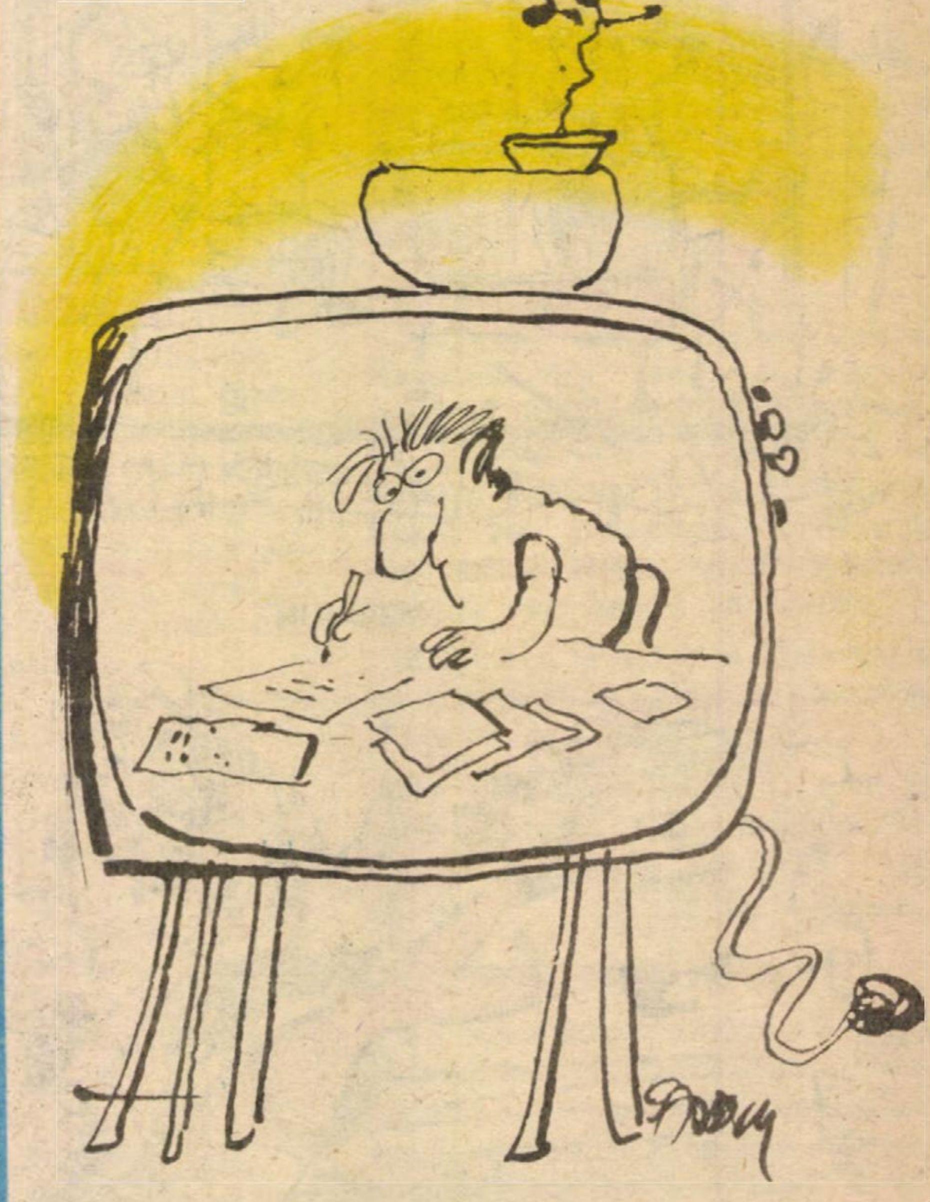

– Hosszas unszolásra elmondanám, hogyan lehet vízből benzint csinálni.

Árkus József:

– Egy közismert tévészemélyiségről, aki annak idején kijelentette, hogy negyvenöt éves kora után nem kíván szerepelni a képernyőn, és azóta is csak ül, de erről nem mesél.

Sajdik Ferenc:

– Sajnos, rossz mesélő vagyok, inkább levelezném a hallgatóval.

Szűr-Szabó József:

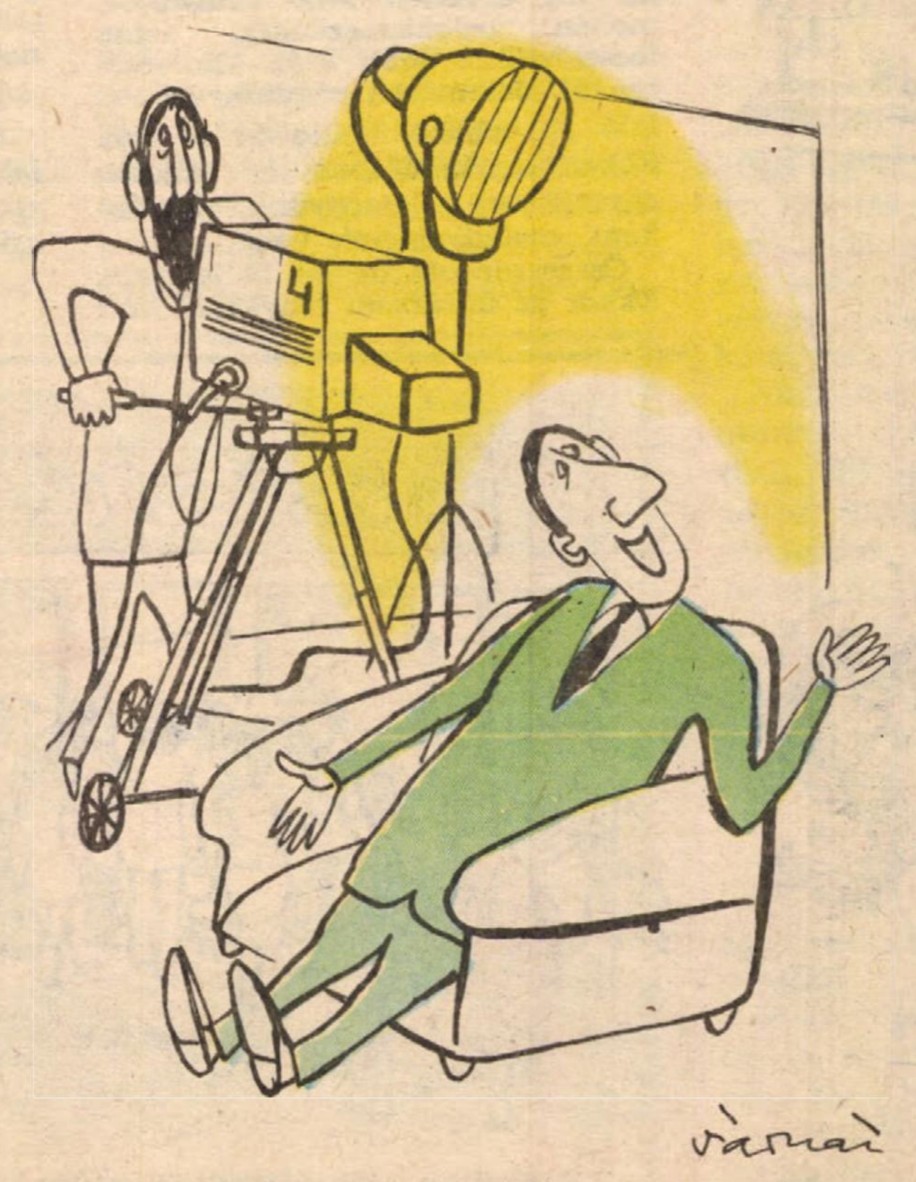
– Hihetetlen dolgokról, például, hogy egész életemben dolgoztam!

Brenner György:

– Arról, hogy az én Vilma néním nem mentett meg mozdonyokat, mégis kevés a nyugdíja.

Várnai György:

– Arról, milyen tartós cipőket gyárt a magyar ipar.

Palásti László:

– Az argentínai világbajnokság után szeretnék ülni és mesélni arról: hogyan jutottunk a döntőbe?

Szilágyi György:

Először is, én állva mesélnék,
hogy aki ülve mesél, az is éljen,
de én is mindig szenzációkról,
hogy másnap mindenki rólam meséljen...

KIVÁNCSI FŐBÉRLŐ

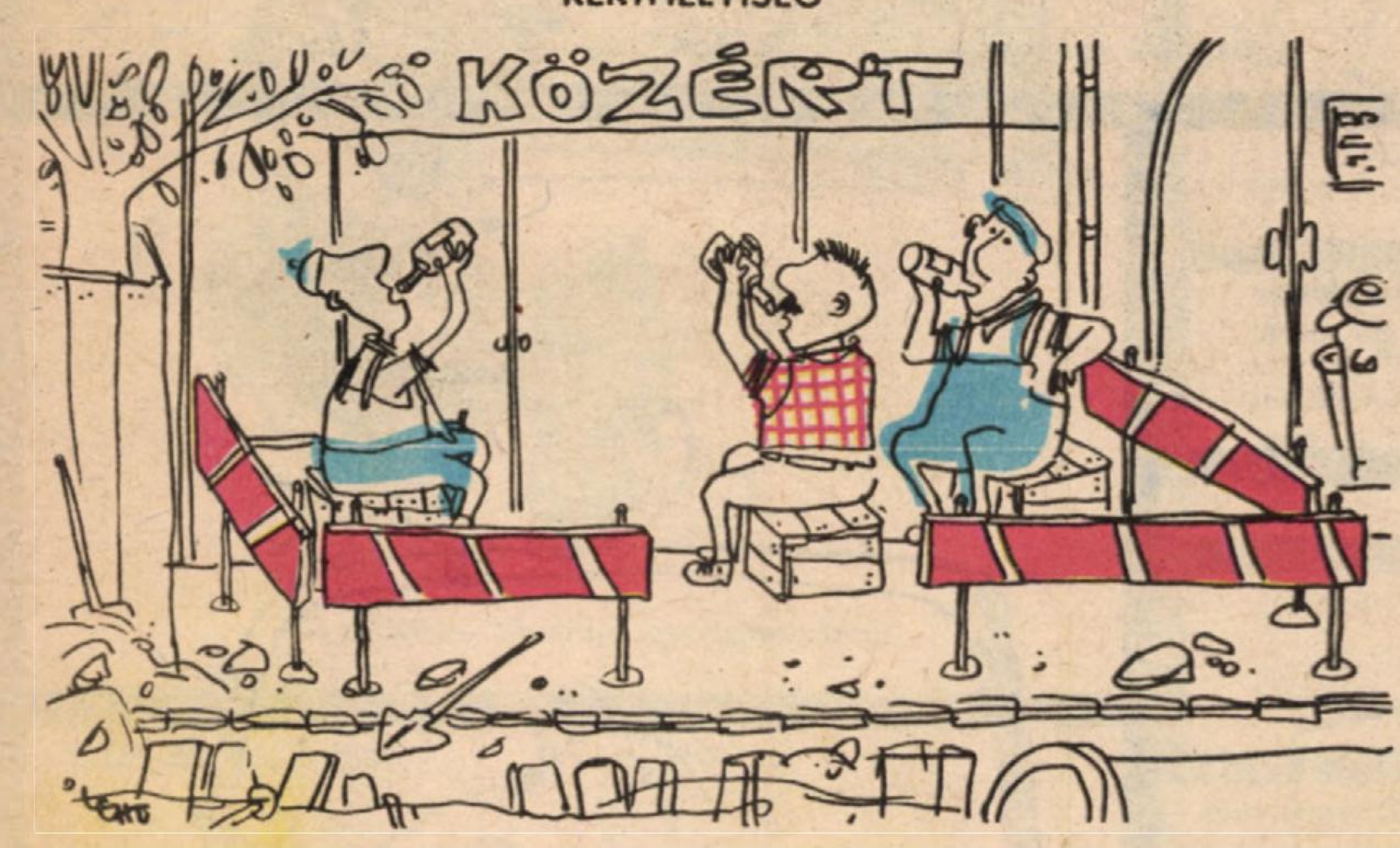

– Ez a kulcslyuk megfelelő méretű lesz, asszonyom?

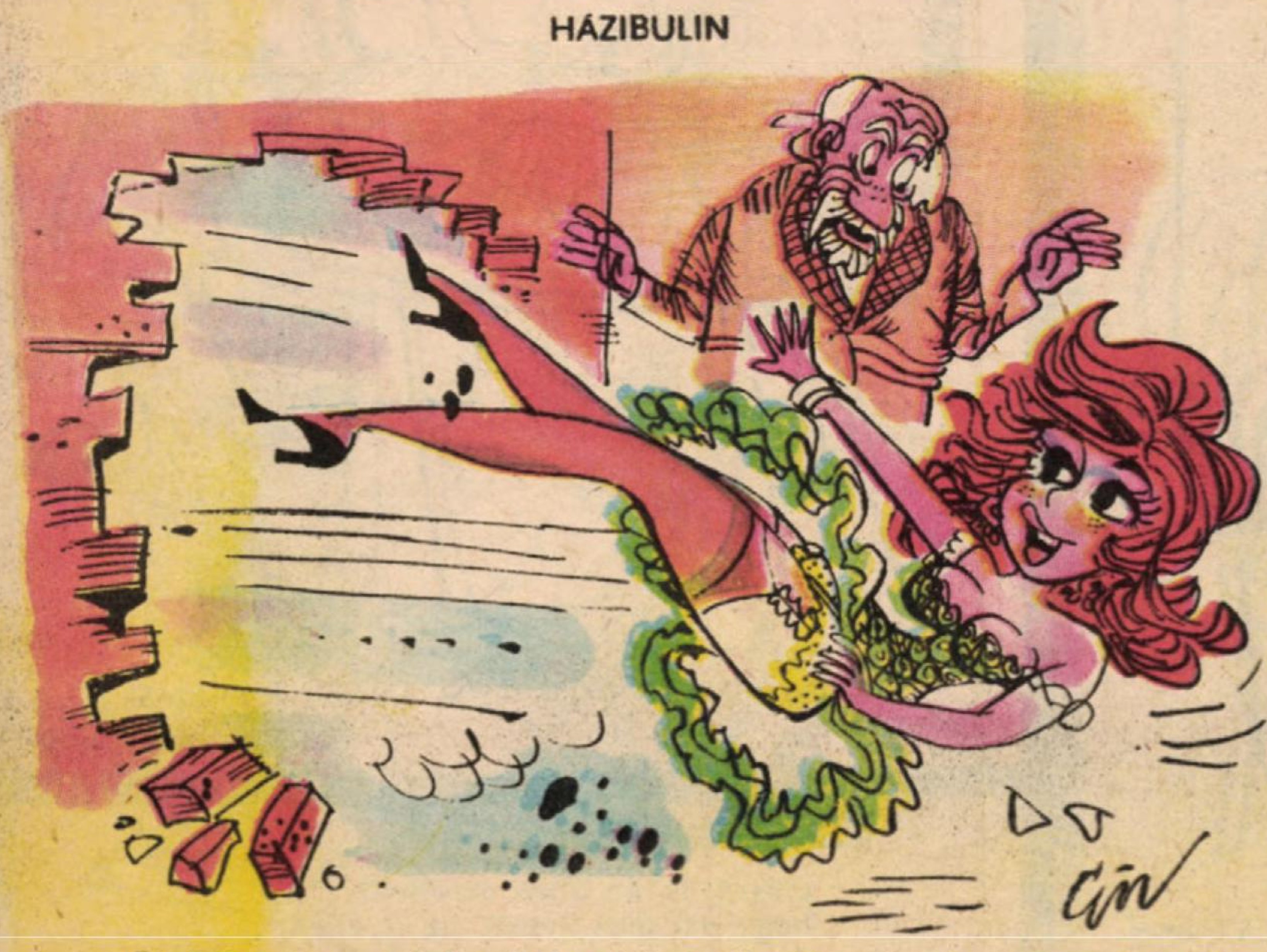

– Ez a Szadat-dinasztia idejéből származik...

KERTHELYISÉG

HÁZIBULIN

– Elnézést a zavarásért, Lajos bácsi, de újra divatba jött a kidobós rocky...

KELLEMETLEN ÚTITÁRS

Az indulásra váró vonat öt kocsiját már végigjártam, mind zsúfolva volt. Végre a hatodikban találtam egy helyet. Az ablak mellett. Velem szemben magas, sovány, savószemű férfi ült. N és, ha savószemű? Ellenszenves figura, de nem biztos, hogy igazam van. Lehet, hogy nagyon kedves fickó. Egyáltalán, semmi közöm hozzá, hogy milyen ember ül velem szemben. Egy vonaton utazunk és kész. Igen ám, de percek múlva kiderül, hogy kellemetlen útitárs. Nem eszik sült libacombot, nyakamba szórva a morzsákat, nem nyitja ki az ablakot, hogy keresztlhuzat söpörjön végig a kupéban, nem gyújt rá szivarra, nem fújja az arcomba a füstöt. Nem. Ő beszélgetni akar. S ezt a típust szeretem a legkevésbé. Utazás közben szeretek magamra maradni a gondolataimmal. Ő viszont alig hogy megrándult a vonat, s forogni kezdtek a kerekek, így szólt:

— Hová tetszik utazni?

Elszántan álltam a tekintetét és nem válaszoltam.

— Szóval messzire. Majd csak agyonütjük az időt.

Könnyed, társalgási hangnemben folytatta:

— Mostanában, mintha kevesebbet késnének a vonatok. Nem gondolja?

Tüntetően újságot vettem elő és mögéje bújtam. A savószemű mindez nem zavarta:

— Olvasni tetszik? Mindjárt gondoltam, hogy értelmiséginek tetszik lenni.

Ez most dicsér, vagy szid? Ki törődik vele!

— Ugyebár olyan jó negyvenesnek tetszik lenni? Az én korosztályom. De sok mindenen keresztül mentünk, igaz-e, kedves kollégám?

Az ördög a kollégád, nem én. Vadul, kétségbeesetten olvastam, talán észreveszi, hogy nem barátkozom.

— Mit írnak, mi a helyzet Kambodzsában?

Csak hallgatni, meg nem szólalni. Ha egyetlen szót válaszolok, mohón belekapaszkodik, aztán fecseghetünk több száz kilométeren át. Jelentősen rámhunyorított:

— A számból vette ki a szót. Ebben a kérdésben is teljesen egyezik a véleményünk. Egyébként, család, gyerek van?

Összeszorított foggal hallgattam. Ekkor az útitársam fényképet vett elő a belsőzsebéből és az orrom alá dugta:

— Ez itt a kisebb, ez meg itt a nagyobbik fiam. A feleségem nem olyan szép, mint a valóságban, de hát ez a fényképész hibája. Magával könnyebb dolga lenne. Ahogy mondani szokták, fotogén arca van.

Hm! Fotogén arcom van, ezt mások is mondták már. De nem kell a dicséreted!

— Ön nem túl bőbeszédű, de erre nincs is szükség. Az ön hallgatása beszédes hallgatás. Egy neves svájci pszichiáter szerint, a ki nem mondott szavak a legjellemzőbbek. Én nagyszerűen értem önt. Társalgásunk sokszínű és élvezetes. Sokatmondó és meggyőző az érvelése, amit szándékosan nem mond ki, hiszen ezzel is kifejezi a megbecsülését irántam, elismeri, hogy hasonló kapacitású szellemi partner vagyok. Köszönöm önnek ezt a beszédes hallgatást. Ön a legváltozatosabb témákról hallgat. Gondolataink így is közös áramkörbe kerülnek. Mi a véleménye a zsenge, idei zöldborsó áráról?

Ezt ugyan soha nem fogod megtudni! Gazember! Dühtől céklapirosan felugrottam, és leemeltem a bőröndömet. A savó szemű még barátságosan utánam szólt:

— Remélem a jó sors még összehoz bennünket. Viszontlátásra!

Átbukdácsoltam nyolc fülkén. A kilencedikben végre találtam egy üres helyet. Csend, békesség, nyugalom. És mit gondolnak, ki ül velem szemben? Egy gyönyörű, fiatal lány. Aranyszőke hajzuhatag, nagy smaragdzöld szemek, a blúza észtveszejtően domborodik.

— Csókolom a kezét, hová tetszik utazni?

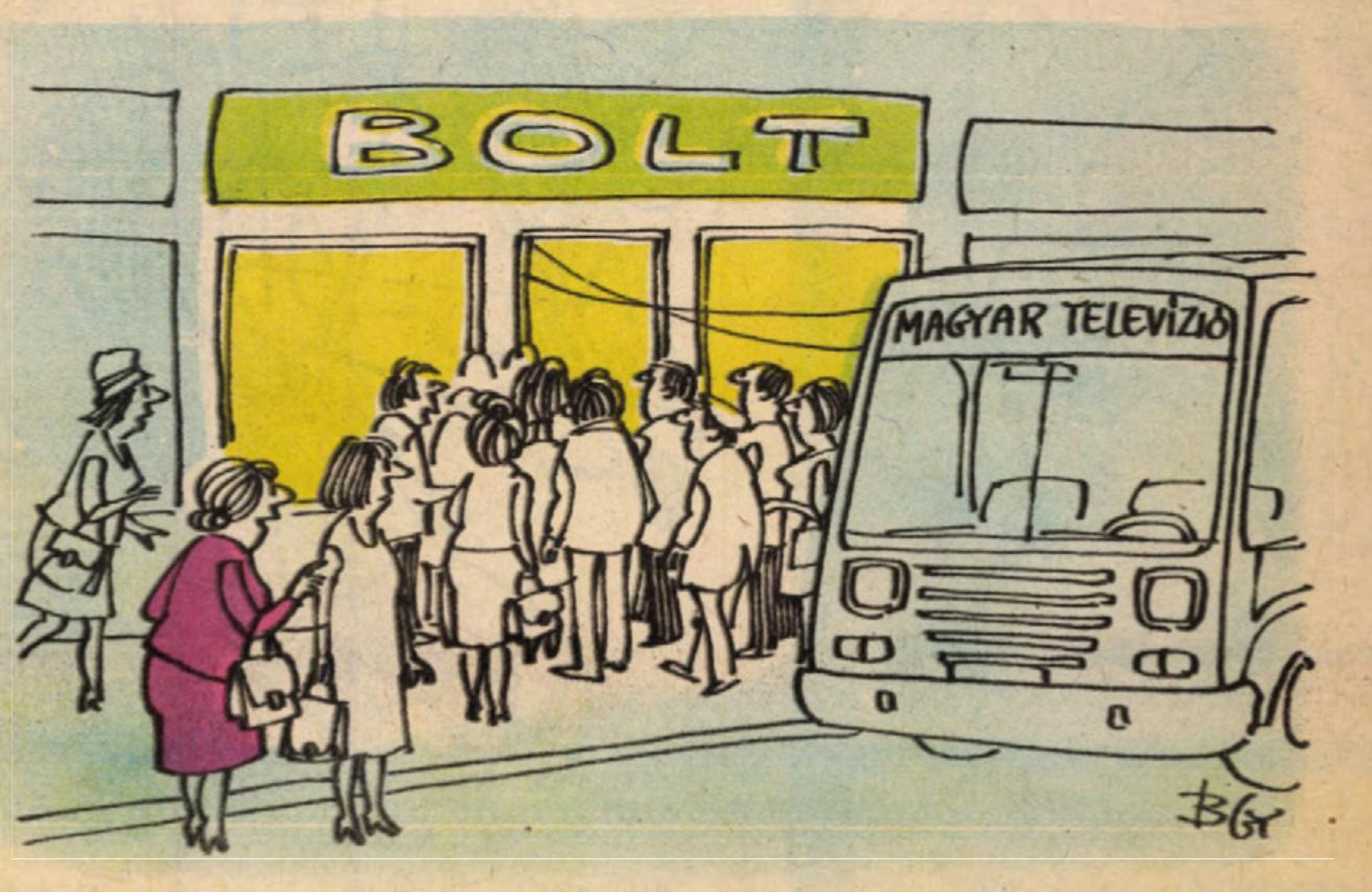
Hallgat.

— Gyakran jár ezen az útvonalon?

Hallgat.

Micsoda utasok vannak! Gőgös, lehetetlen teremtés! Leesne a karikagyűrű az ujjáról, ha egy kicsit elbeszélgetne velem?

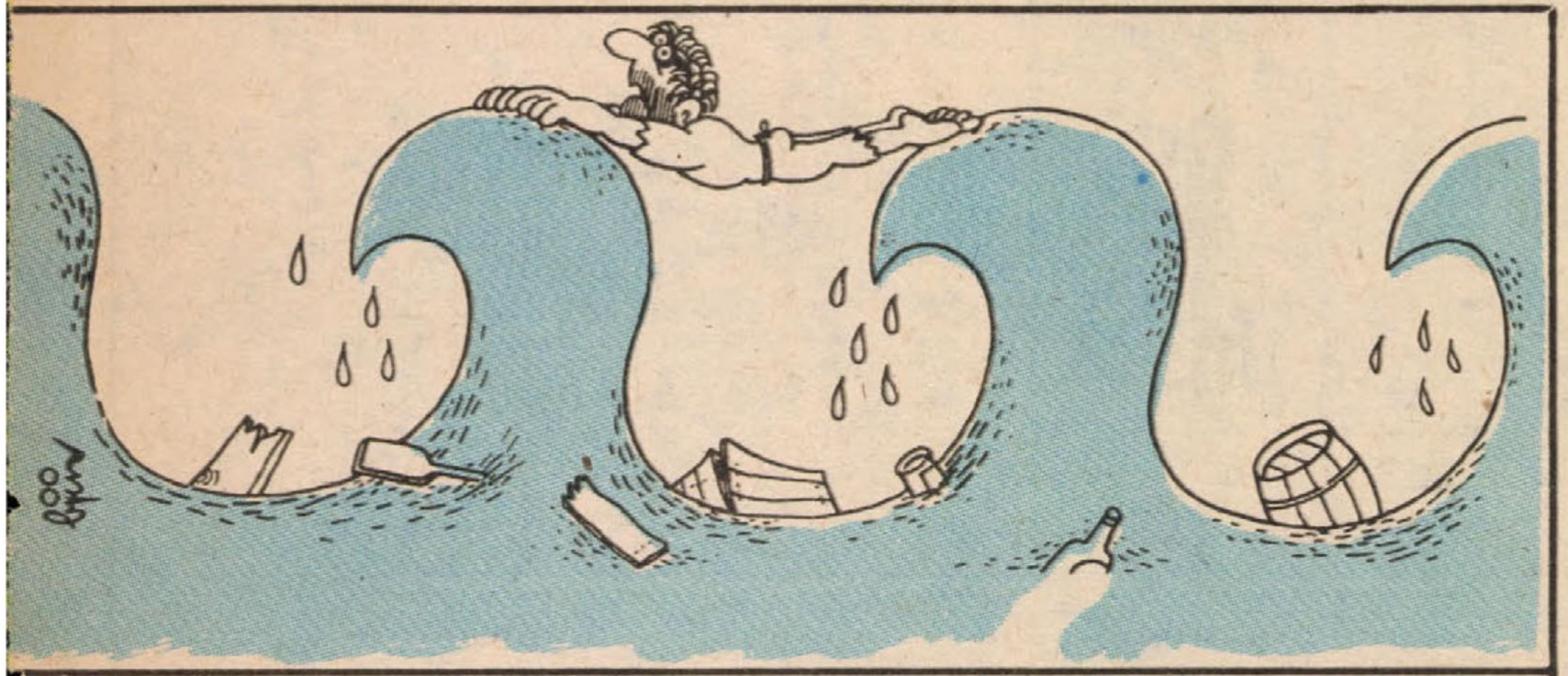
Galambos Szilveszter

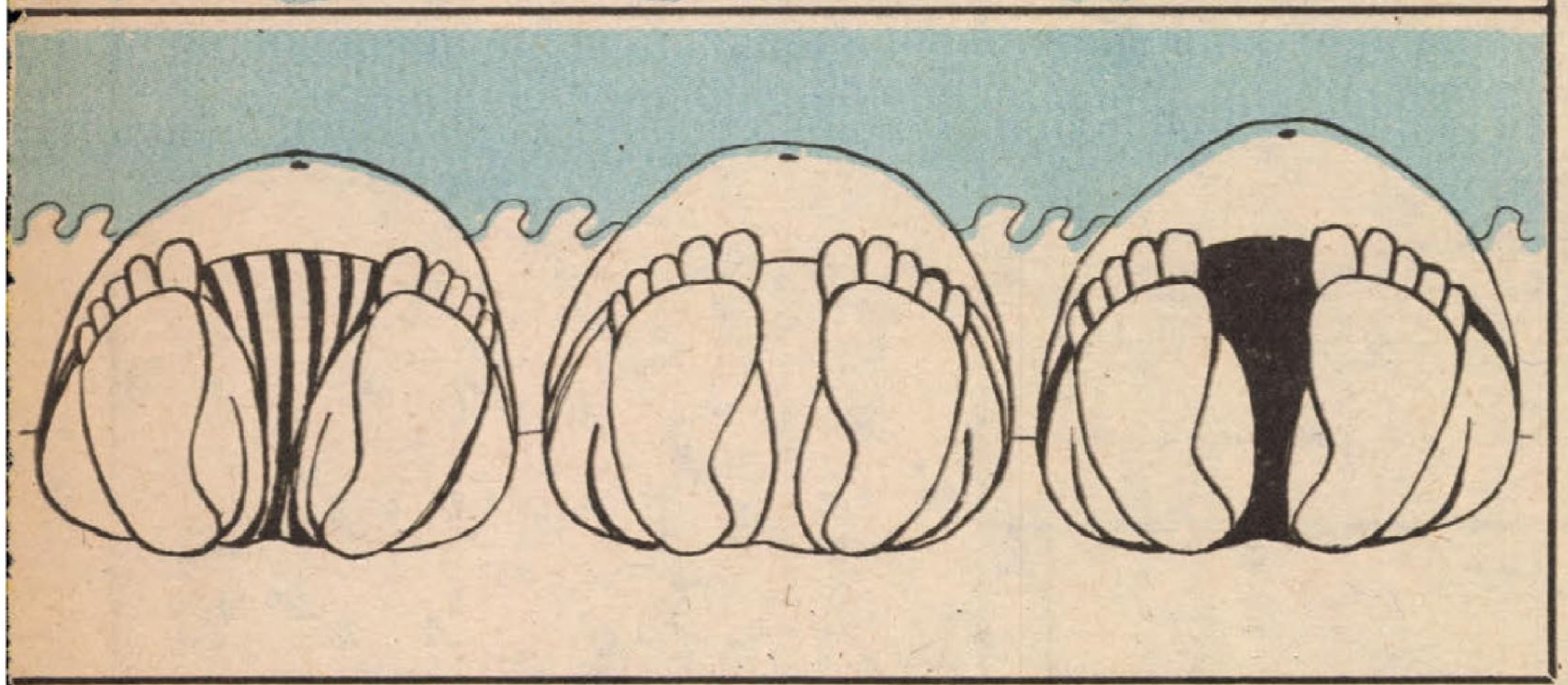

– Mennyit szidjuk őket, és ők mégis rendületlenül mennek ünnepélyes átadásról ünnepélyes átadásra...

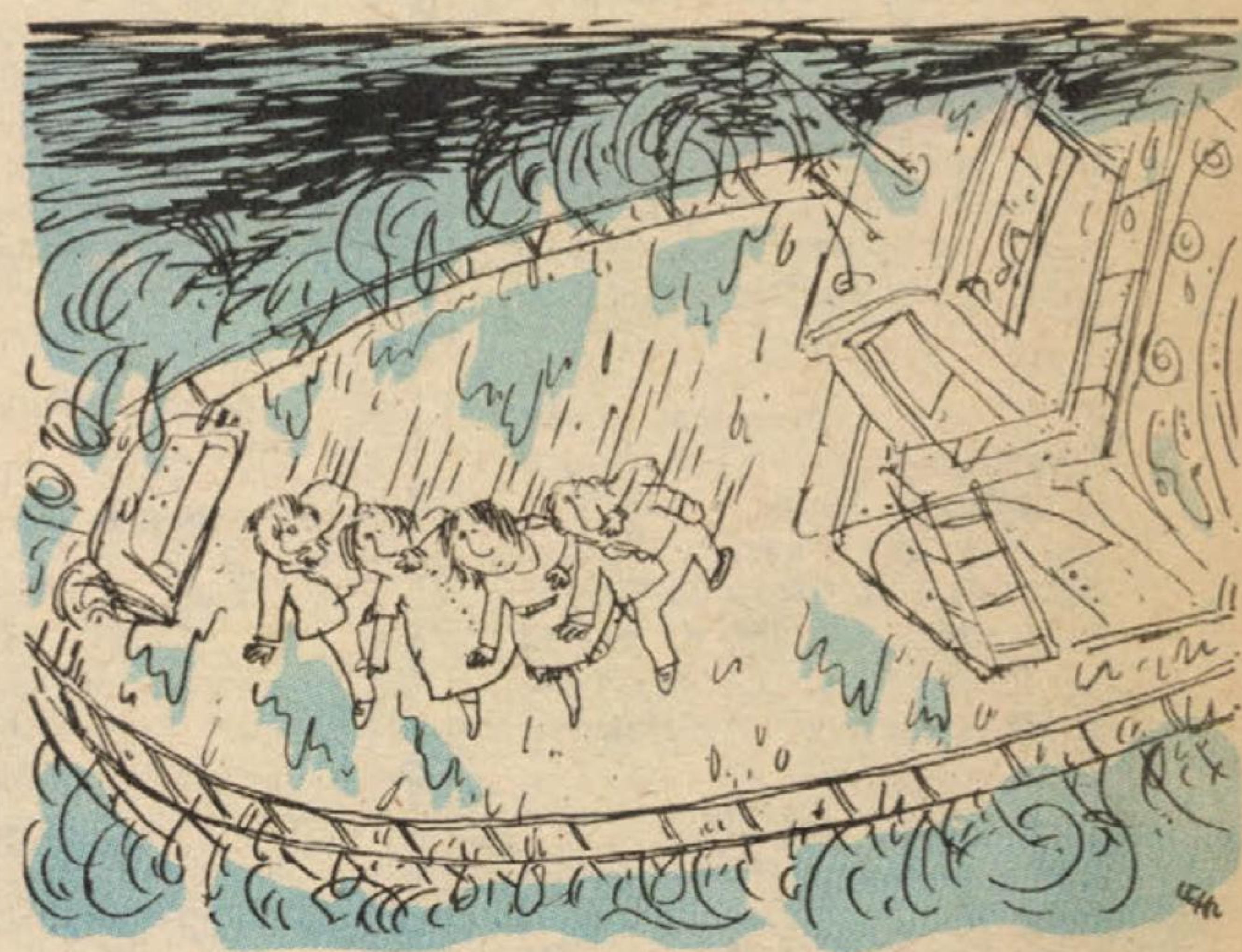
hullám

BALÁZS-PIRI
HEGEDÜS
VÁRNAI
LEHOCZKI
FÜLÖP
BRENNER
SAJDIK

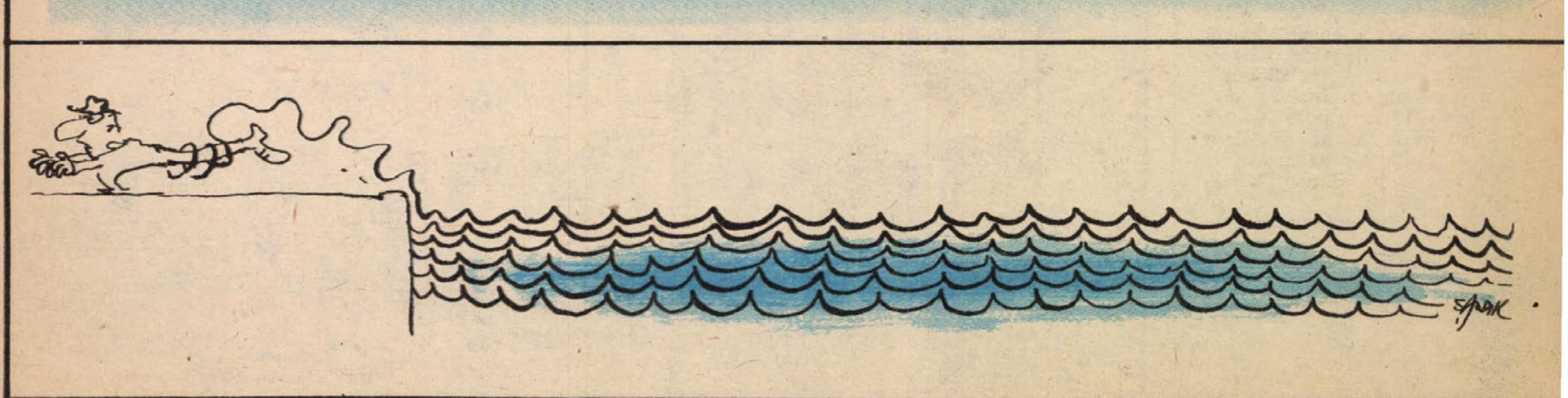

ZSÖLLYE

A cannes-i filmfesztivál vetítéseinek gyakori látogatója volt Marcello Mastroianni. Úgyszólván minden bemutatott filmet végignézett, ami bizony nem kis időt vett igénybe. Az egyik újságírónak feltűnt a szenvedélyes mozilátogatás és megkérdezte a művészt:

— Nem fárasztó ennyi filmet végignézni?

Mastroianni mosolygott.

— Egyáltalán nem! Imádom a filmeket, de sajnos, soha nincs időm moziba menni. Itt aztán kiszórakozhatom magam...

A beszélgetés éppen egy japán film vetítése után történt, és az újságíró kíváncsi volt Mastroianni véleményére.

— Ez a film hogy tetszett?

A művész töprengő arcot vágott:

— Hát... így hirtelen nem könnyű erre válaszolni, de egyet nyugodtan állíthatok. Ez a film meglepetésszerűen végződött. Éppen abban a pillanatban szakadt félbe, amikor a néző azt gondolta, hogy már sohasem lesz vége!

*

A könyvnapi sátrak egyik legszorgalmasabb vásárlója Gálvölgyi János, hatalmas csomaggal érkezik Thália Színház-i öltözőjébe. Egymás után pakolja ki belőle a könyveket. Öltözőtársa, Bitskey Tibor érdeklődve nézi.

— Miket vettél?

Gálvölgyi készségesen sorolja.

— Ez a Horváth Teri könyve, ez Róbert László riportjai, ez Katkó István új regénye, ez Hernádi Gyuláé, ez pedig...

Itt Gálvölgyi elakad. Aztán bosszankodva megvakarja a fejét.

— No, nézd csak, ezt nem is kértem, aztán mégis becsomagolták.

— Ez kinek a könyve?

Gálvölgyi sóhajt.

— Ez, kérlek, egy névtelen író, pedig rá van írva a könyvre a neve!

*

Körmendi János legkedvesebb szórakozása a fényképezés. Valamelyik nap éppen a Radnóti Miklós Színpad előadására tartott, amikor eszébe jutott, hogy nincs otthon filmje, pedig másnap családjával kirándulni és természetesen fényképezni is készül. Utolsó pillanatban érkezett a Népköztársaság úti Ofotértbe, ahol éppen zárni készültek, de azért készségesen álltak rendelkezésére. Körmendi fejében közben az járt, hogy emiatt ne késse le az előadását és izgatottan hadarta:

— Három filmet kérek, de gyorsan!

A kisasszony megkérdezte:

— Hatszor kilenc?

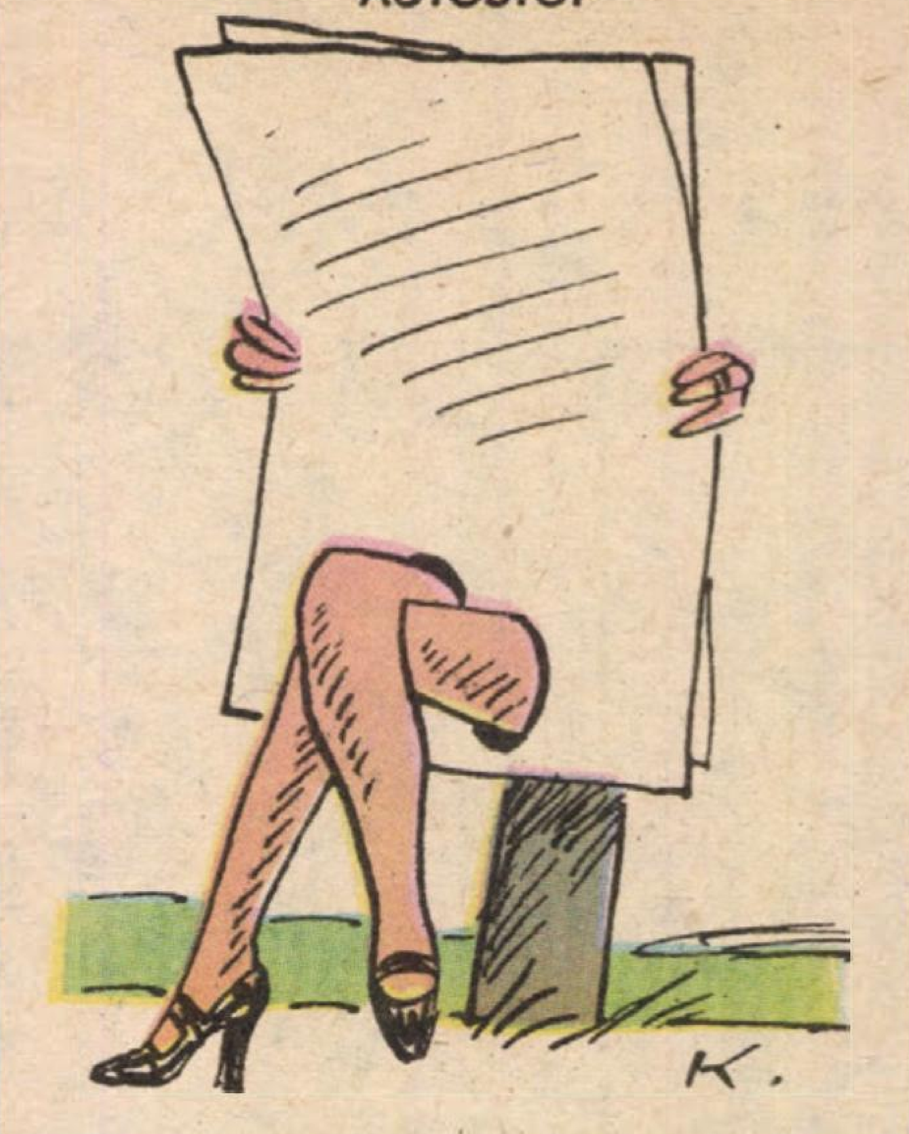
Körmendi egy pillanatig gondolkozott, aztán rávágta:

— Ötvennégy!

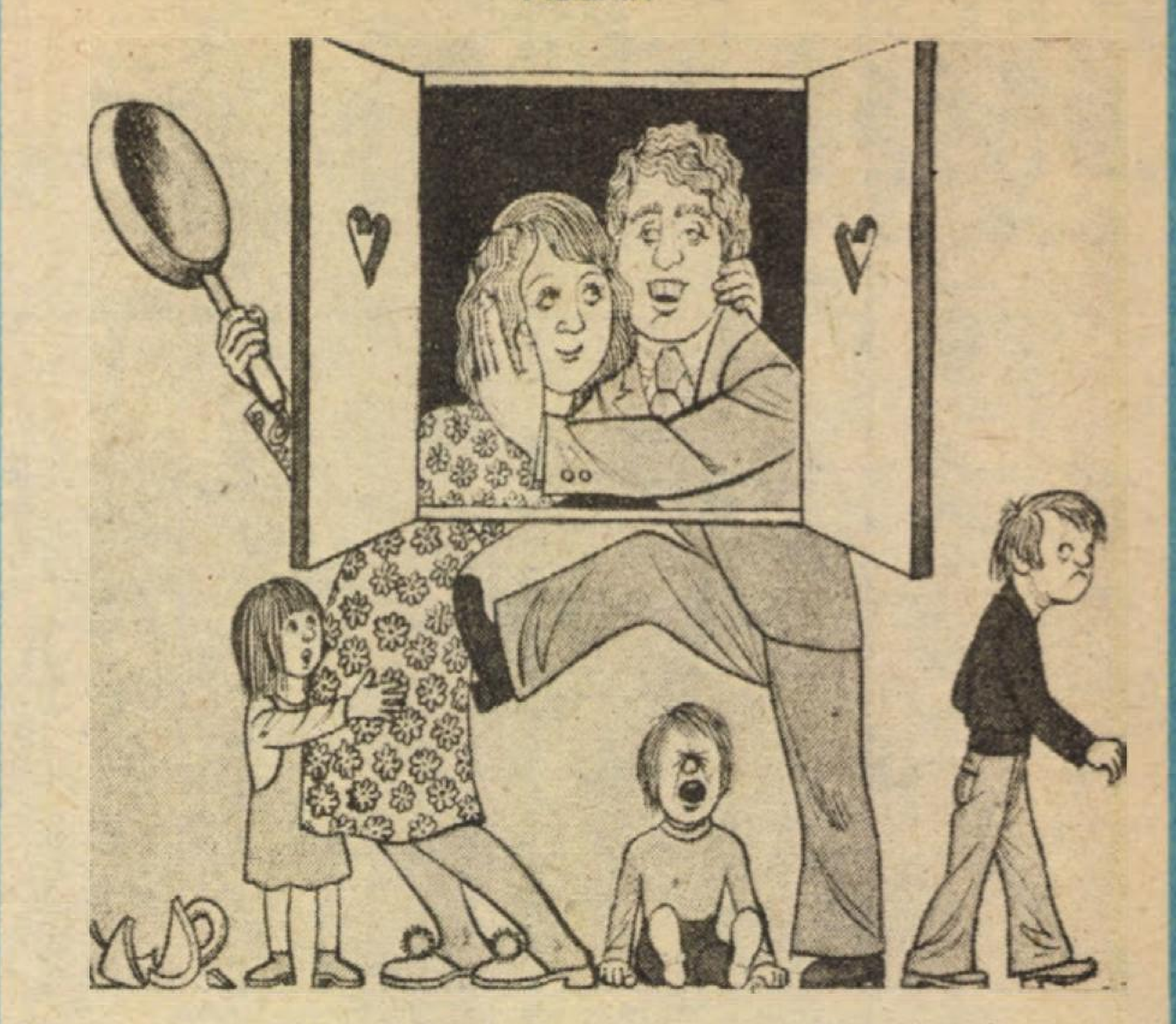
Rátonyi Róbert

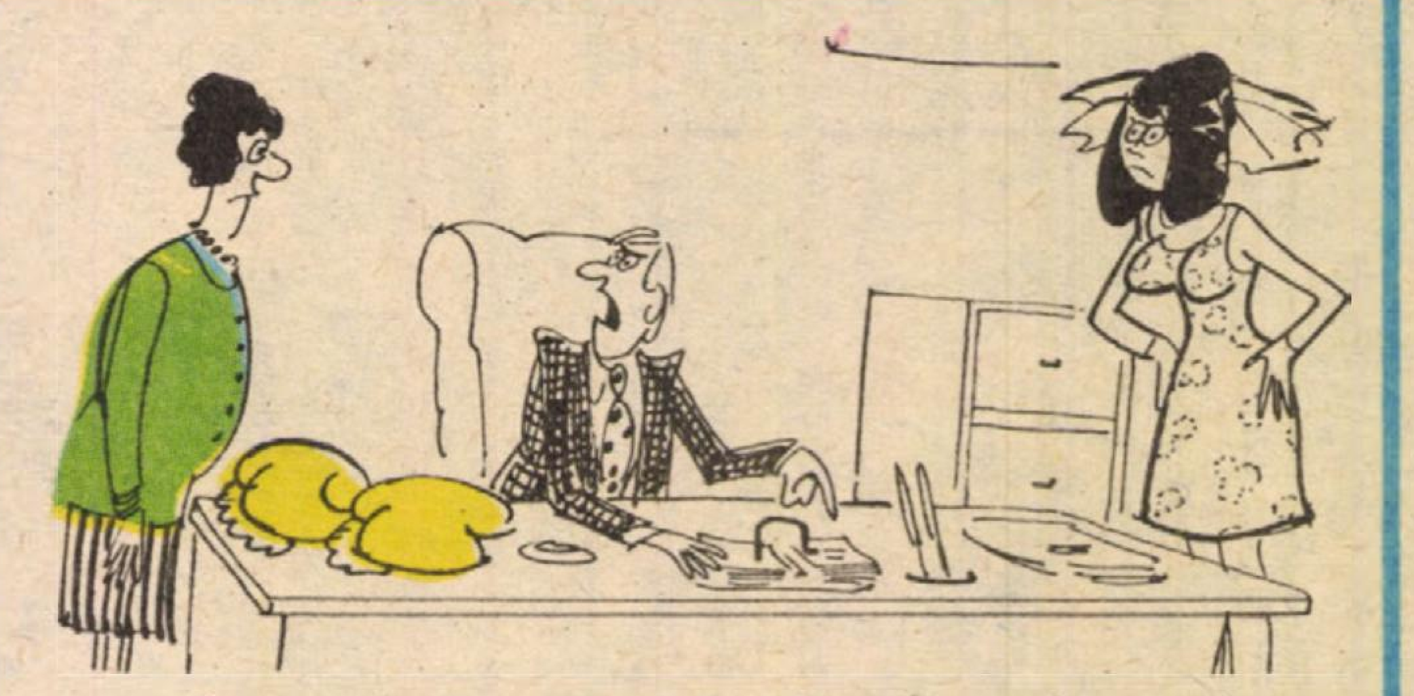
IMPORT HUMOR

AUTÓSTOP

ABLAK

– És ez miért nincs benne az én előjegyzési naptárамban?!

ÉS MOST JÖHET AZ EBÉD!

– Történt valami, szomszéd úr, amíg mi szabadságon voltunk?

VESZÉLYBEN A FÖLD

Azt kérdi a vásárló a kereskedőtől:

— Tiszta ez a gyapjú? Úgy értem, ez a pulóver tiszta gyapjúból van?

Mire a kereskedő:

— Egyik vevőnket, aki pontosan ilyen pulóverben hagyta el az üzletet, az erdőben megtámadta egy farkas, mert juhnak nézte...

Idegen érkezik a texasi kisvárosba. Belép az ivóba, s megkérdi Hosszú Jacktól:

— Létezik itt olyan ember, akinek nincs ellensége?

— Nekem nincs ellenségem. Egyetlenegy sem — válaszolja Hosszú Jack.

— Hogyan sikerült ezt elérnie?

— Lelőttem őket...

*

Megkérdeznek egy apát, hogyan bírja két gyermeke sivalkodását?

— Nincs ezen semmi különös — válaszolja az apa —, az egyik úgy ordít, hogy a másikat nem is hallom.

GYALOGOLNI JÓ

TRIBÜN

Robert E. Lembke nyugatnémet újságíró aforizmája:
„Manapság már csak három alkalomra ölt fekete ruhát az ember. A saját esküvőjére, a saját temetésére és játékvezetéshez. A vőlegény: boldog férfi. A tetem: se nem boldog, se nem férfi. A jó játékvezető: nem boldog, de férfi. A rossz játékvezető — ha megússza —: boldog, hogy még mindig férfi."

*

A hilversumi rádió sportkommentátora elsorolta a labdarúgó-mérkőzések eredményét, majd így folytatta:
— Ennyit a futballról. Most pedig térjünk át a sportra.

*

Heini Wunner, az Altona 87 éves elnöke súlyos kirohanást intézett a kerületi szövetség fegyelmi bizottsága ellen:
— Szánalmasan mekegő vénemberek gyülekezete! — mondta. — Már évtizedek óta túlságosan öregek ahhoz, hogy értelmesen ítélhessék meg az élő sport ügyeit.
Dr. Kurt Hoppert, a fegyelmi bizottság elnöke — sportszerűtlen magatartás miatt — egy évre eltiltotta Wunnert.
Wunner egyébként 87 éves. Hoppert dr. — 85.

*

Az FC Zbrojanska csapata egymás után három vereséget szenvedett, de edzőjük nem eresztette búnak a fejét.
— Három vereséget könnyen három győzelem követhet — mondta. — A futball már ilyen játék.
Mire a következő három meccset is elvesztették.
— Tudtam, hogy a futball ilyen játék — mondta most az edző. — De azt nem gondoltam volna, hogy ennyire.

*

Az AC Milan tetemes összegért új, fiatal játékost vásárolt egy vidéki klubtól. Valaki megkérdezte Gianni Riverát, a csapat veterán kapitányát, mit becsül legtöbbre az új fiúban?
— Mit? — mondta Rivera. — Hát természetesen a szerződését.

(p. p.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Lehet pár dekával több?

(Ráckevén fotózta Mala Dénes, gödöllői olvasónk)

Bányász Nyugdíjasok Háza

Tatabánya II., Kossuth L. u. 14.

Nyitva: hétfő, szerda, péntek 13—19 óráig
Vezetője: Széplaki Ernő

15-én Szexuális felvilágosítás képekben
Előadó: Hernádi János

Egyszer el kell kezdeni!

(A tatabányai Műsorkalauzból ollózta Járfás István)

dig nem is készültek ilyen térképek. Megesik tehát, hogy egy-egy vemhesebb földgyalu vagy markológép oldja meg a talányt — nem éppen olcsón.

Érdekes kísérlet a földgéphiány megoldására.

(A Magyar Hírlapban vette észre Szebeni Márton, almásfüzitői olvasónk)

E kiadvány terjedelménél fogva csak azokat a jelzéseket és forgalmi szabályokat mutatja be, amelyeknek a bemutatása a legtöbb balesetet idézi elő.
Óvjuk egymás életét, testi épségét a szabályos és figyelmes közlekedéssel.

A legtöbb balesetet előidéző forgalmi szabályok bemutatásával előre a még több balesetért!

(A Békés megyei Közlekedésbiztonsági Tanács tájékoztatójában észlelte Lukács Endre, békéscsabai olvasónk)

vezető, nyíregyházi lakos és elütötte a vele szemben azonos irányban kerékpárján szabályosan közlekedő Gincsai András 47

Mi értjük: hátrafelé bringázott!

(A Kelet-Magyarország c. lapban lelte D. Nagy Péter, nyíregyházi olvasónk)

1978. MÁJUS 14., VASÁRNAP
A Nap kel 4 óra 9 perckor, nyugszik 19 óra 13 perckor.

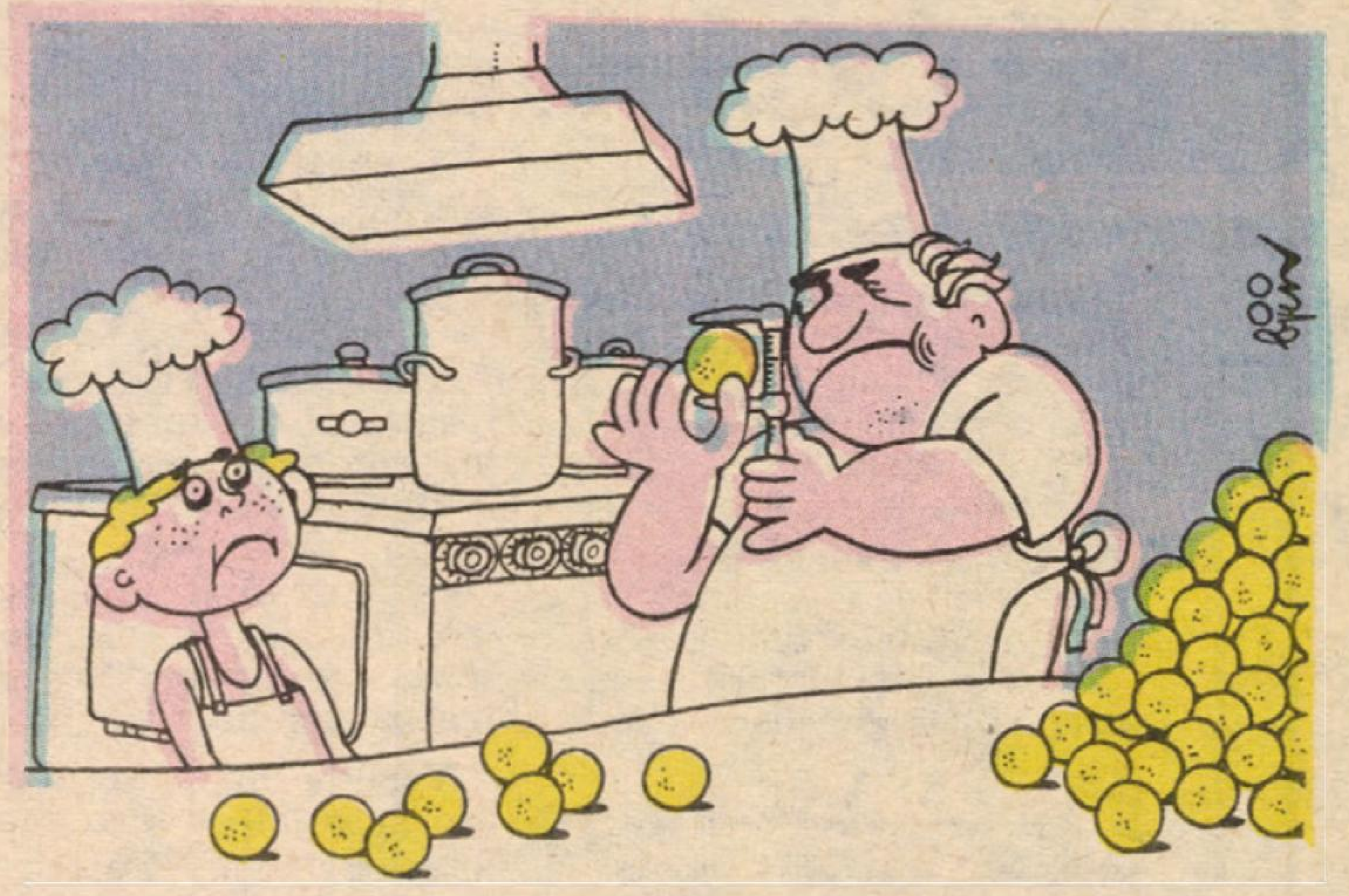
Pünközsd

Itt az új helyezsírás! Olvazsd! Hirdezsd!

(A Népszavában fedezte fel Kottler Ottó, esztergomi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

PRECIZ SZAKÁCS

NŐI DOLGOK

– Komolyan mondod, hogy ez nem konfekcióruha?...

Aszongyák

hogy a svájciak a világ legtakarékosabb emberei, Svájcban esik a legtöbb takarékbetét egy főre, Svájc után Japán, majd Belgium következik.

Na, tessék, így cáfolja meg a statisztika a legendát, ez esetben a skótok felülmúlhatatlan takarékosságáról szóló legendát, amely talán mindig is csak a viccfaragók elképzelésében élt, lehet, hogy mialatt a viccbeli skót negyvenedmagával ült egy taxiban Aberdeenben, azalatt a húsból-vérből való, az életbeli, az igazi skót negyvenedmagával ült egy párizsi szeparéban (ő egyedül volt férfi, a többiek gyönyörű párizsi hölgyek voltak) és francia pezsgő mellett skót vicceket mesélt a hölgyeknek, általában így szokott az lenni az általánosításokkal, nem minden francia udvarias, nem minden angol (és főleg nem minden tevékenysége közben) hidegvérű, nem minden spanyol tüzes (főképpen bizonyos koron túl), különben ezt a témát hagyjuk, és nem minden szerelmes szerelmes, de ezt is hagyjuk, mindenesetre az általánosítás nem szerencsés dolog, de az is lehetséges, hogy a takarékoskodási hajlam terén igaza volt az általánosításnak, mindössze az idők változtak meg és a skótok szerepét átvették a japánok, a belgák és a svájciak, a takarékosság különben, bármennyit is viccelték róla, a legdicséretesebb tulajdonságok közé tartozik, Pesten is sok a derék, takarékos ember, bár akadnak pazarlók is bőven, mindig attól függ, hogy közpénzről vagy saját pénzről van-e szó, de a takarékosság nem csupán az anyagiak terén nyilvánulhat meg, nem csak a pénzzel lehet takarékoskodni, hanem — hogy csak egy-két példát mondjak — az itallal is, ez ugyan furcsán hangzik, de tessék csak arra gondolni, hogy a rendelt két deci néha csak másfél deci, de lehet takarékoskodni a vízzel is, illetve pontosabban lehetne és kellene, például a kánikulában, és takarékoskodnának is vele, ha fizetni kellene érte.

Ha némely hivatalban felvilágosítást kér az ember, még a szóval is takarékoskodnak.

(gergely)

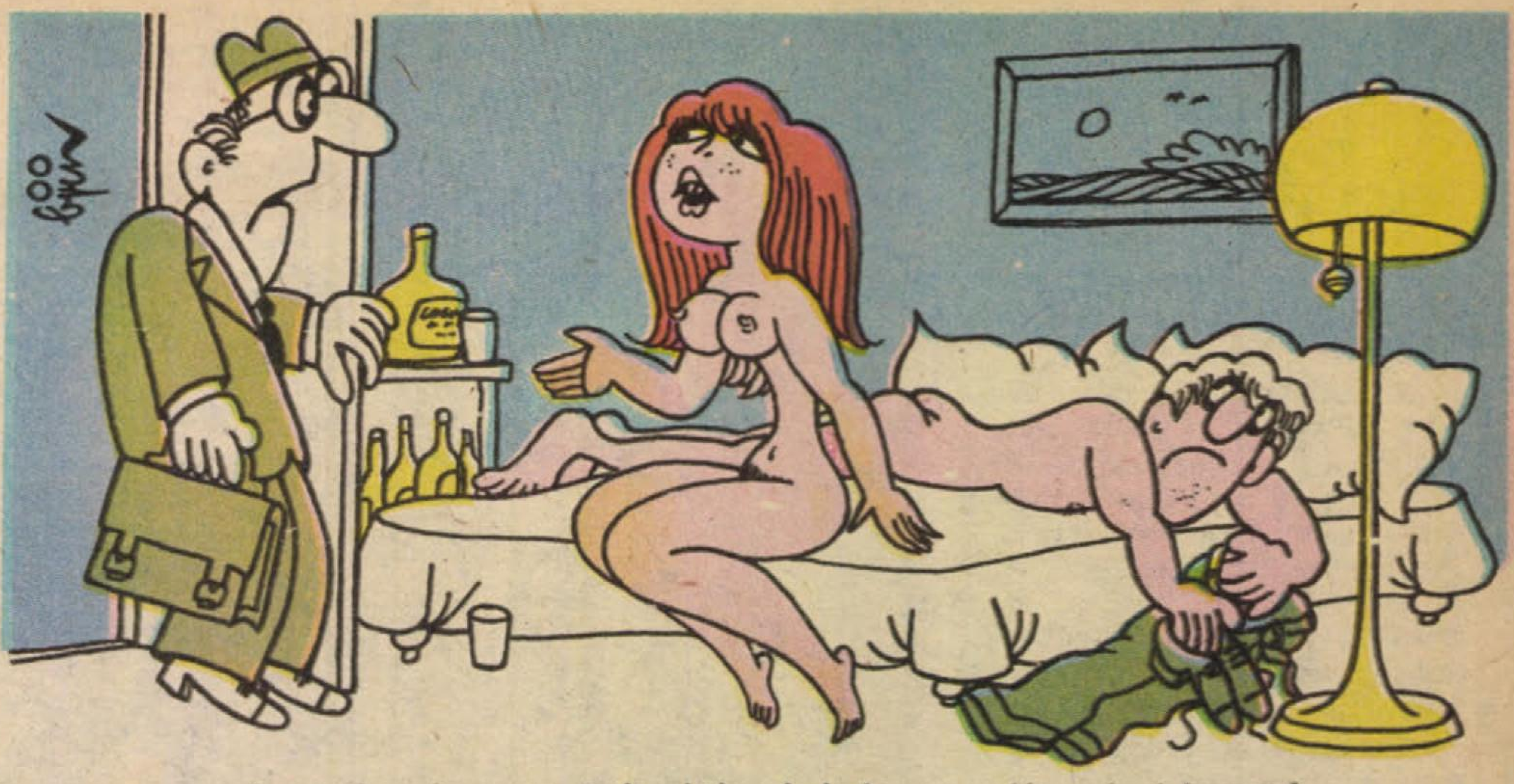
– Ideje volna itt a kövezetet felbontani. Már másfél éve nem volt ebben az utcában semmi rumli...

– Egyhamar nem felejtik el a nevemet a művészeti életben: az egész rokonságot bevittem a filmgyárba.

ÖRÖMHÍR

– A moziban bezzeg mindig hiányolod, ha nem látsz ágyjelenetet!

VALÓDI ÁLHÍREK

Államcsínyt hajtottak végre ma hajnalban Santo Minoloban. Az idős, bár kissé szenilisnek mondott Juanino elnök a fegyveres erők segítségével megdöntötte saját uralmát. Rádiószózatában hangsúlyozta, hogy elődjének politikájával nagy vonalakban egyetért, és az idén is megünneplik az alkotmány felfüggesztésének tizedik évfordulóját.

A terroristák miatt egyre nagyobb óvintézkedésekre van szükség, jelentette ki a reminoi polgármester. Ezért a városházát régi budapesti liftekkel fogják felszerelni, mert ezek a legszigorúbb biztonsági előírásoknak is megfelelnek. Ha ugyanis négynél több terrorista utazna az egyiken, akkor a lift automatikusan leszakad.

Hét országnak kémkedett húsz éven keresztül John Gazire, a szuperügynök. A sok országba a végén már úgy belezavarodott, hogy egy nyolcadik országba elutazott, és feladta magát a rendőrségen. A helybéli biztonsági szervek megértvén Gazire kimerültségét, csupán félállásban alkalmazták.

Az argentínai világbajnokság zavartalan lebonyolítása érdekében több különleges intézkedést hoztak. A közönség megfékezését titkos rendőrszurkolók fogják biztosítani. Ugyanakkor a FIFA elutasította azt az argentín javaslatot, hogy a mérkőzéseket ne bírók, hanem ügyészek vezessék.

Újabb fekete lyukat fedeztek fel az Androméda közelében a kaliforniai csillagászok. Az égboltnak ezt a részét vizsgálva mostanáig még a legerősebb távcsővel is csak egy fekete lyukat láthattunk. A tudósok viszont sejtették, hogy a fekete lyuk helyén valaminek lennie kell. Most végre bebizonyosodott, hogy ott egy igazi fekete lyuk van!

A hazánkban tartózkodó külföldi vendégek tegnap a MÉH telepeit járták végig, aztán egy csavarozó műhely következett, majd a Tollfosztó Szövetkezetbe látogattak. A minisztérium programfelelősének tájékoztatója szerint, a magas rangú vendégeket, hogy kedvükre kiszórakozhassák magukat, holnap egy keltetőház tojásszámláló részlegébe kísérik.

Védetté nyilvánították a Jászárok utcai szemétlerakodóhelyet. Fővárosunk e legrégebbi szemétdombját helytörténeti értéke miatt régészek fogják konzerválni. Az avató bizottságot a környékbeliek stílusosan száraz kenyérhéjjal és sótartókkal dobálták meg.

Új, nem hivatalos világcsúcs született. Kovács Viktor nyugdíjas éjjeliőr megszakítás nélkül 113 órát aludt, miközben munkájának maradéktalanul eleget tett. A csúcsbeállítás utáni nyilatkozata szerint, nem elégszik meg a 113 órával, úgy hogy sürgősen vállal egy másodállást.

Új mócsingsertést tenyésztett ki hosszú évek munkájával a bátszegi Áldás téesz. A sertések az égvilágon semmi húst nem tartalmaznak, így közvetlenül, minden ügyeskedés nélkül alkalmasak éttermi fogyasztásra.

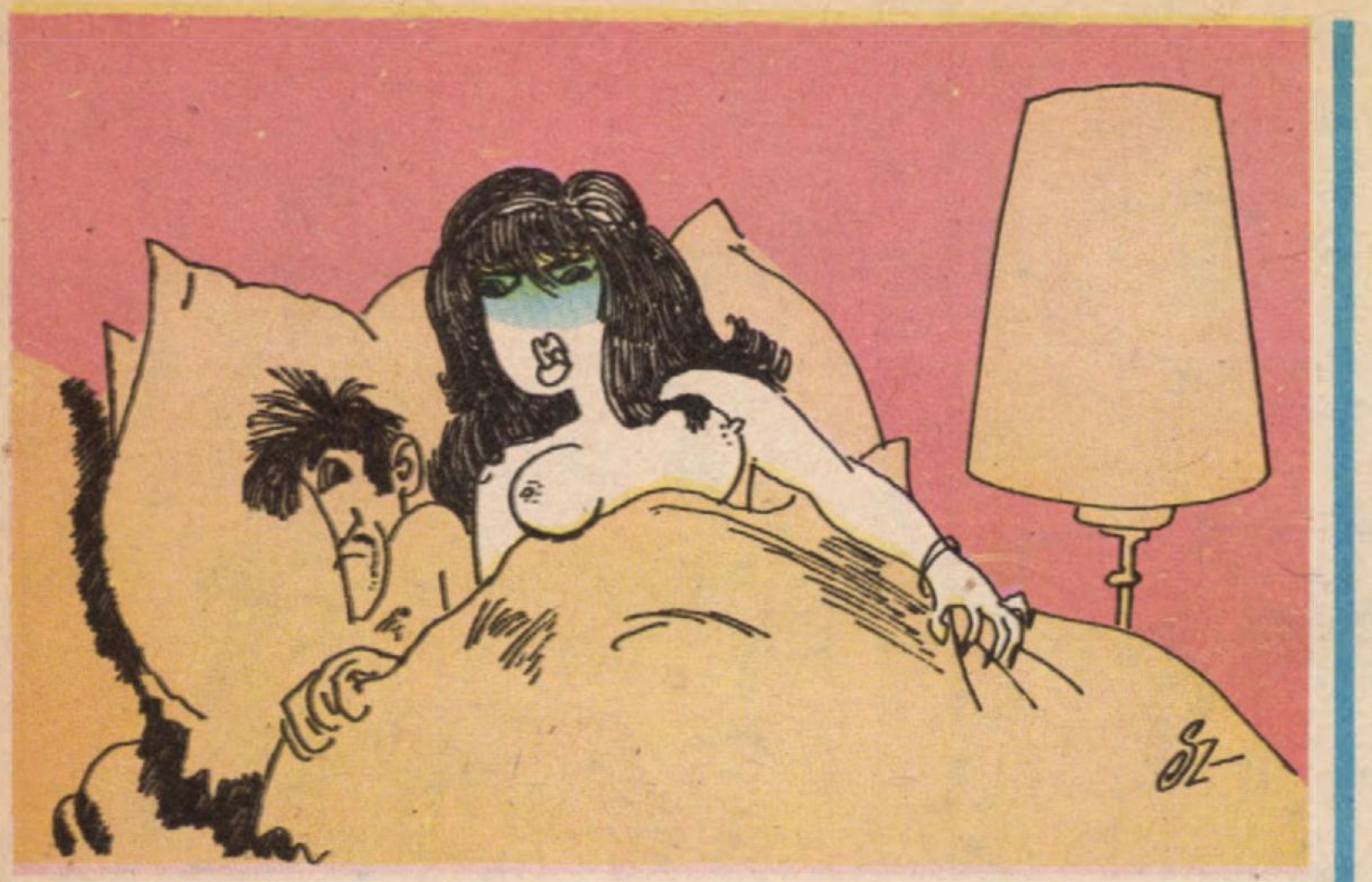
Szerencsés búvárok tegnap délután a csepeli Dunaágban láttak egy halat. A hihetetlen esemény kivizsgálására kormánybizottság utazott a helyszínre, és megindultak a mentési munkálatok. Legfrissebb jelentések szerint a halat sikerült a vízből kihalászni, és már túl van az életveszélyen.

Selmeczi Tibor

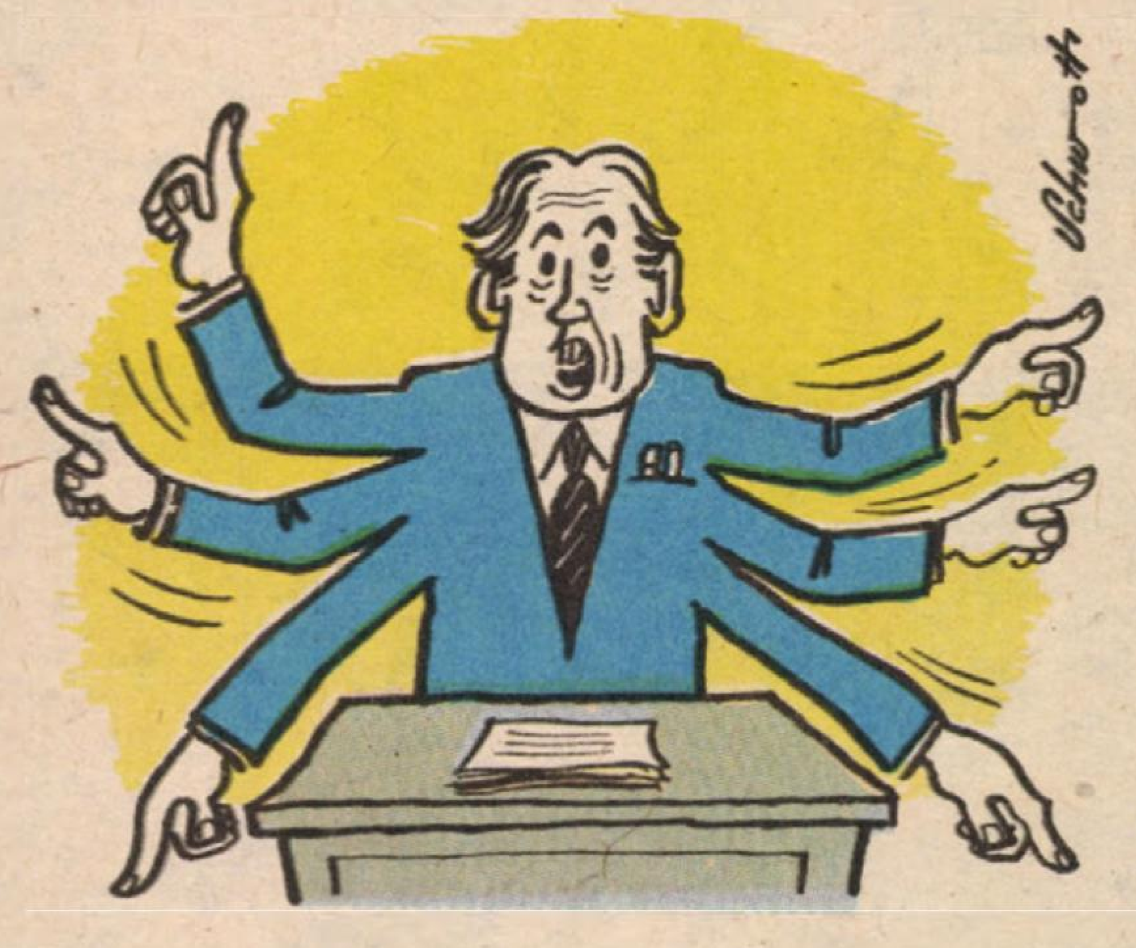
ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓ

– Tessék nekünk ezt a brigádnaplót dedikálni, és akkor nem is raboljuk tovább egymás idejét!

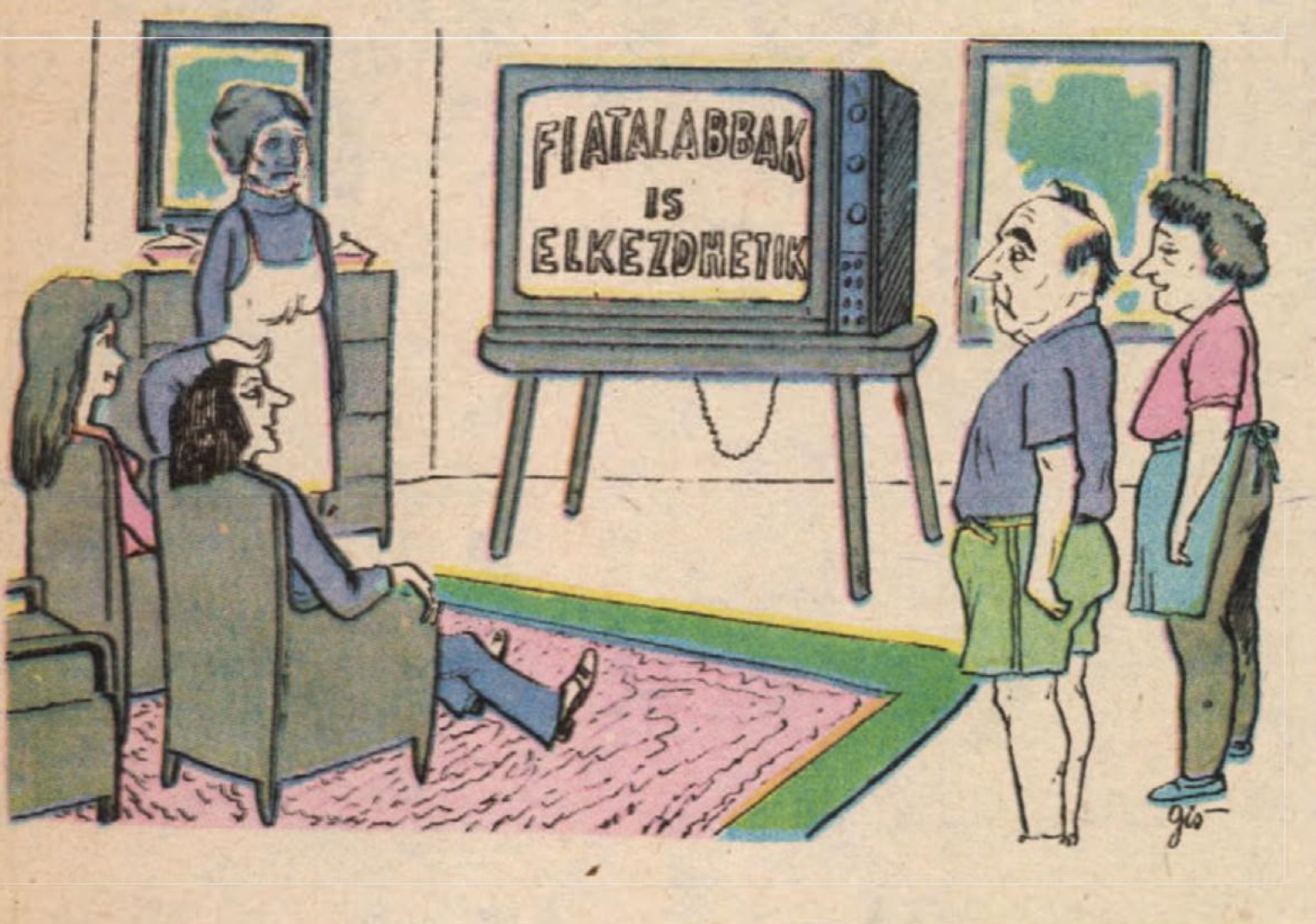
– Te is olyan egy félidős vagy!

VÁLLALATI BESZÁMOLÓ

– Azért, mert pillanatnyilag lemaradtunk, én megmutatom, ki a felelős!

JAVASLAT

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718

Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2300/2-23 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.

Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

ISSN 0134–0611

A májusi (5. szám) LUDAS MAGAZIN keresztrejtvényének megfejtése:

„— Bocsánat, ez az asztal foglalt!

— Vigye el és hozzon egy másikat.”

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Szabó Ignác, 6060 Tiszakécske, Szabadság tér 2.

Szeitz Ferencné, 2030 Érd, Ilona u. 50.

Hollinger István, 1181 Budapest, Vöröshadsereg u. 129.

A nyereményeket postán elküldjük.

FANYAR INTELEM

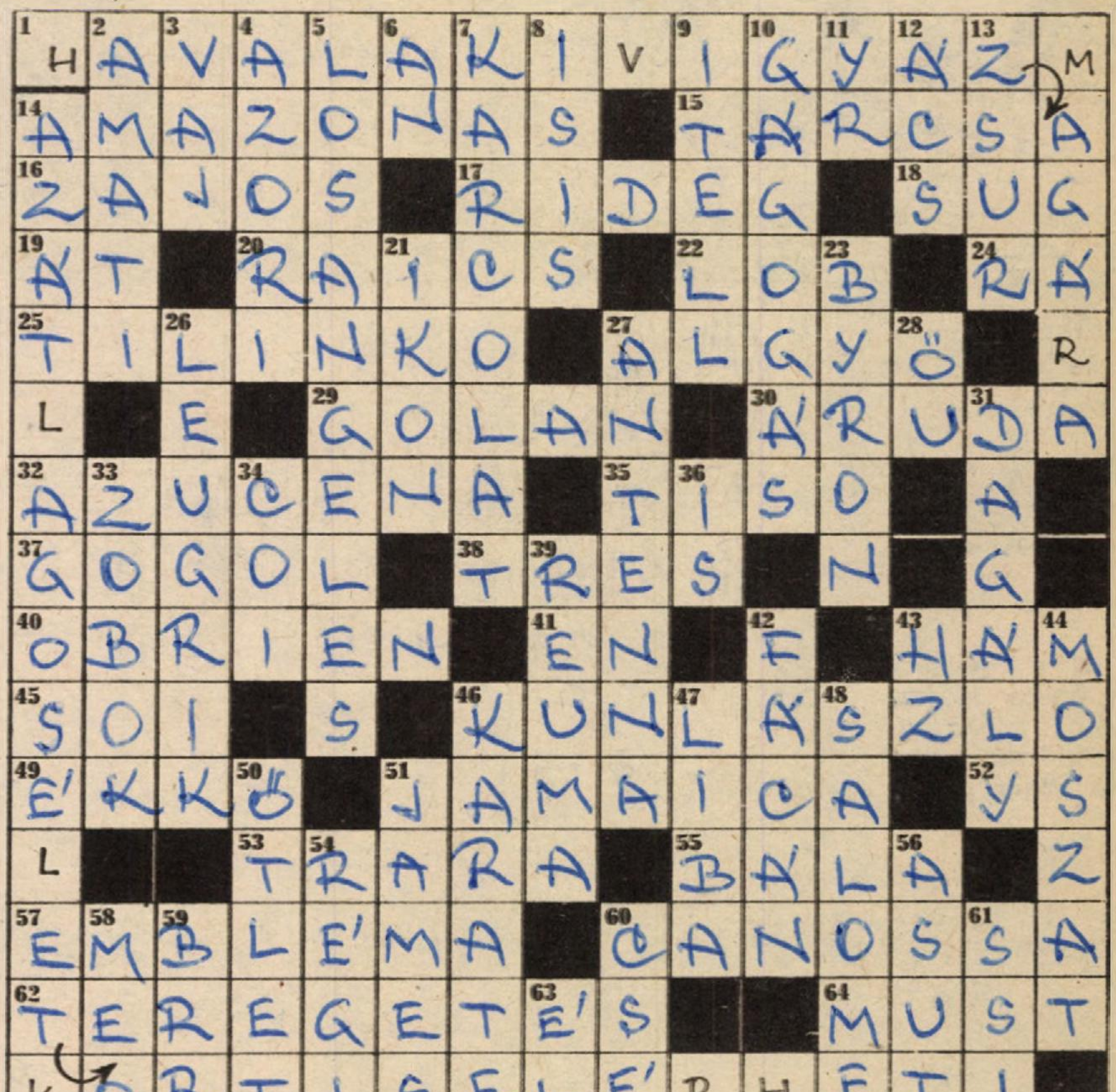
Keresztrejtvényünk vízszintes 1 és függőleges 14 soraiban Feleki Lászlónak egy aforizmája található. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 12-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Dél-Amerika leghosszabb folyója
15. A telefonkészülék egyik alkatrésze
16. A nagyváros élete
17. Sok éve elhunyt Kossuth-díjas írónk (Sándor)
18. Halkan a fülbe mond
19. Igekötő
20. Műfordító, ismert tömegdalok szövegírója (István)
22. Gyulladás
24. Igekötő
25. Népi hangszer
27. Olajlelőhely az Alföldön
29. Sokat emlegetett magaslat Izrael és Szíria határán
30. Kisebb bolt, üzlet
32. Egy Verdi-opera női szereplője
35. A fasiszta Szlovákia elnöke volt
37. Nagy orosz realista író
38. Három — latinul
40. Az angol munkásosztály forradalmi megmozdulásainak egyik szervezője volt a 19-ik század első felében
41. N
43. A lószerszám része
45. S. O. I.
46. Magyar király a 13-ik század végén
49. Többnyire gyűrűt díszít
51. A Nagy-Antillák egyik szigete, fővárosa: Kingston
52. Y. S.
53. A trombita hangját utánzó szó
55. Vászonba vagy papirosba göngyölt nagy csomag
57. Jelvény, jelkép — ismert idegen szóval
60. Egy olasz falu, melyet IV. Henrik német császár vezeklése tett híressé
62. A nagymosás után következik
64. Erjedő szőlőlé

FÜGGŐLEGES

2. Cremonai hegedűkészítő család
3. Tejtermék
4. Portugáliához tartozó szigetcsoport
5. Város Amerikában, olimpia színhelye is volt
6. A 27. függ. kezdete
7. Irodalmi műfaj
8. Egyiptomi istennő
9. Reding ... (a tökalsó felirata)
10. Egy hang a baromfiudvarból
11. Y. R.
12. Mesterember
13. Délutáni összejövetel
21. Szentkép
23. Nagy angol költő (1788—1824)
26. A földre pattan a lóról
27. A jó rádióvételt biztosítja
28. Ö. U.
31. A tenger egyik jelensége
33. Vissza: régi magyar hangszer
34. C. O. I.
36. Szintén
39. Nehezen gyógyuló betegség
42. Tyúk nagyságú madár
43. H. Z.
44. Alacsonyrendű növény
46. Japán önvédelmi sport
47. Házi szárnyas
48. Heródestől Keresztelő János fejét kérte
50. Hirtelen támadt gondolat
51. Angol férfinév (egyébként a Robin Hood írója)
54. Divatjamúlt, elavult
56. Fordítva: küzdelem
58. Minőségellenőrző osztály
59. Jaj, de hideg van!
60. Mássalhangzó fonet.
61. S. S. I.
63. .. és virul

PAUL VALÉRY

című rejtvényünk megfejtése:

A nagy emberek kétszer halnak meg. Egyszer mint emberek, egyszer mint nagyok.

200—200 forintot nyert:

Tubák Miklós, 1108 Bp., Bányató u. 28.
Vas Lidia, 7132 Bogyiszló, Dobó u. 1.
Volár István, 7355 Nagymányok, Várfő u. 17.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

AKTUÁLIS TÉMÁK VB ÉRETTSÉGI

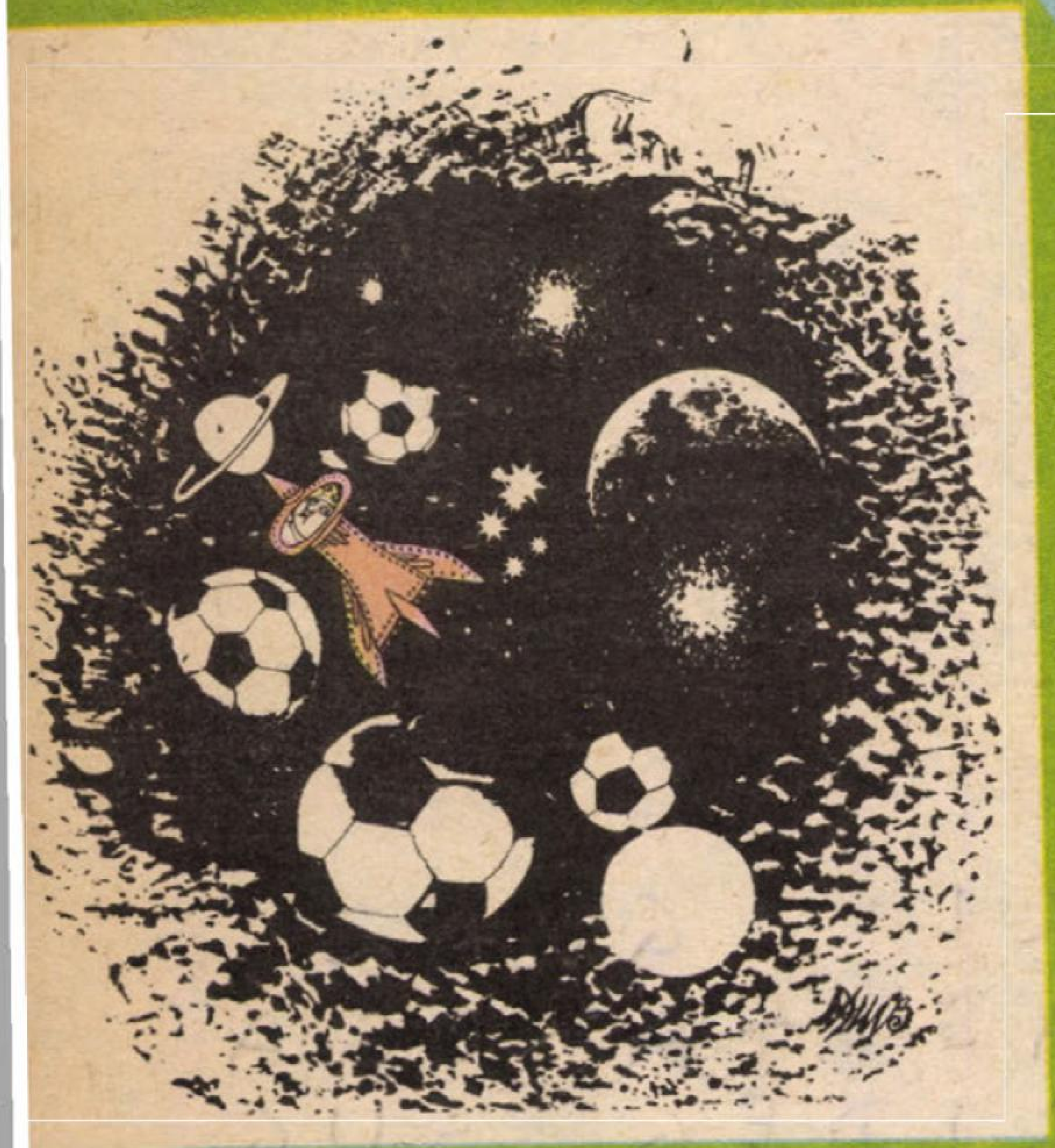
– Két ruhát kaptam az érettségi bankettra. Egy világosat, ha átmegyek és egy sötétet, ha elhúznak . . .

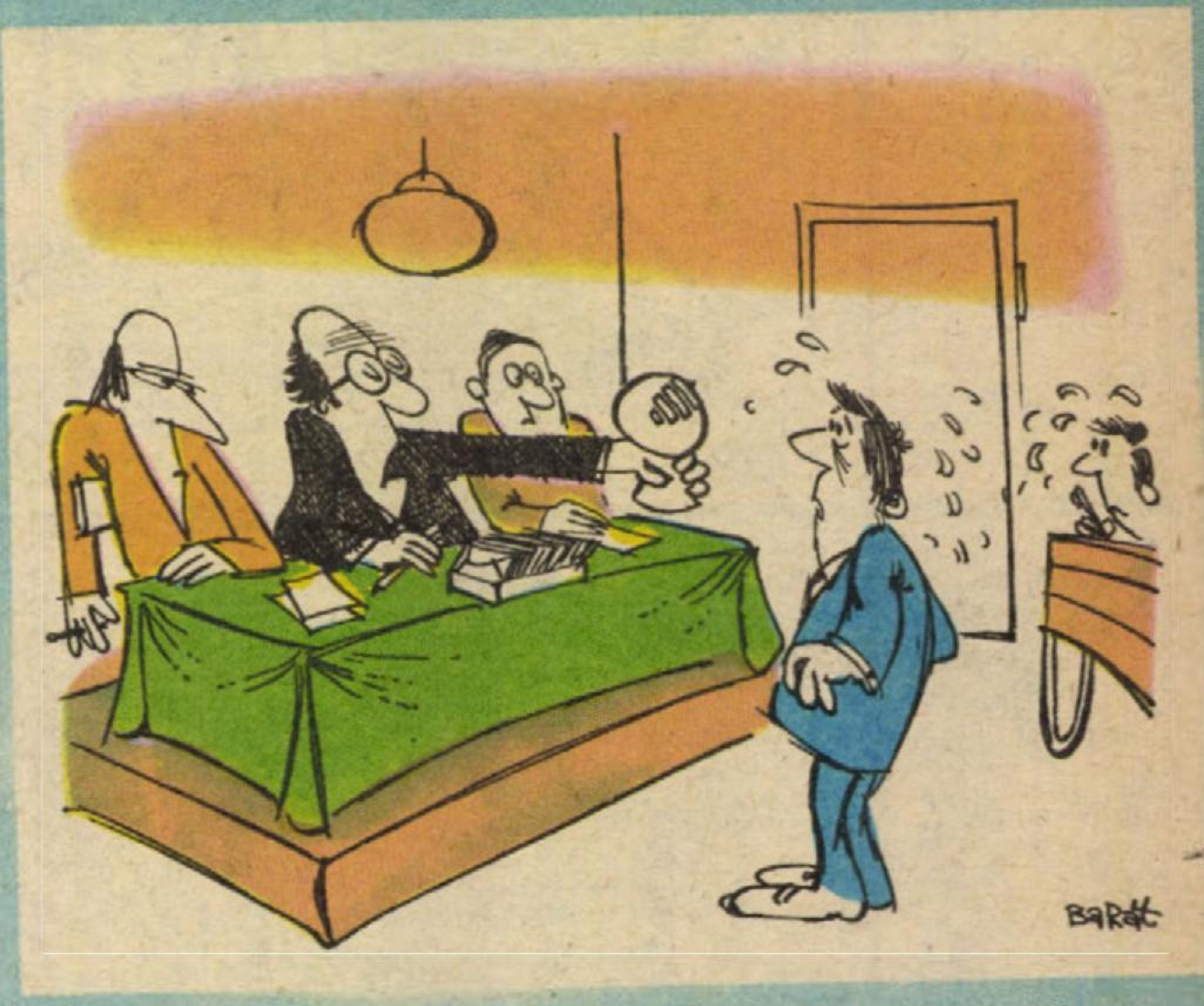
ANYAGI ÖSZTÖNZÉS

– De ígérd meg, kisfiam, hogy biztosan átmész az érettségin! . . .

ARGENTINA FÖLÖTT

– A csatárok állandóan fölé lőnek.

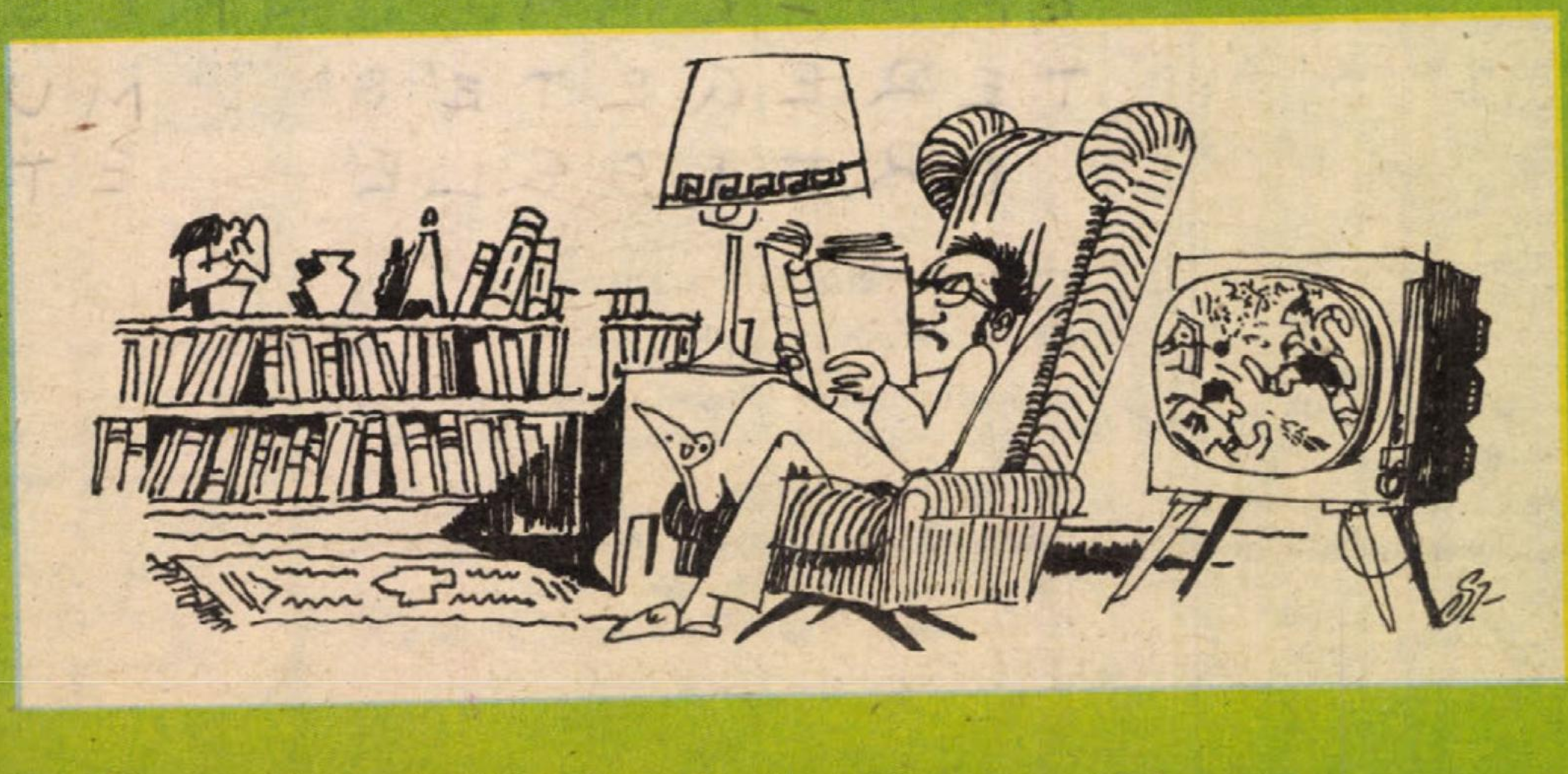

– Sajnos, a tételre adott válaszát nem fogadhatjuk el, de egy hangszórót megérdemel . . .

– Nem ijesztesz meg, hogy mással mész színházba, mert a férfiak most mind otthon ülnek!

BALÁZS-PIRI BALÁZS
BARÁT JÓZSEF
BRENNER GYÖRGY
DALLOS JENŐ
SZŰR-SZABÓ JÓZSEF
VÁRNAI GYÖRGY
rajzai

CSODABOGÁR